

ISSN 1898-9824

agencja bezpłatna

okresowość
2016

nr 32/33

Biuletyn

MAGAZYN INFORMACYJNY AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ

Beani w objęciach Neptuna

tekst strona 37

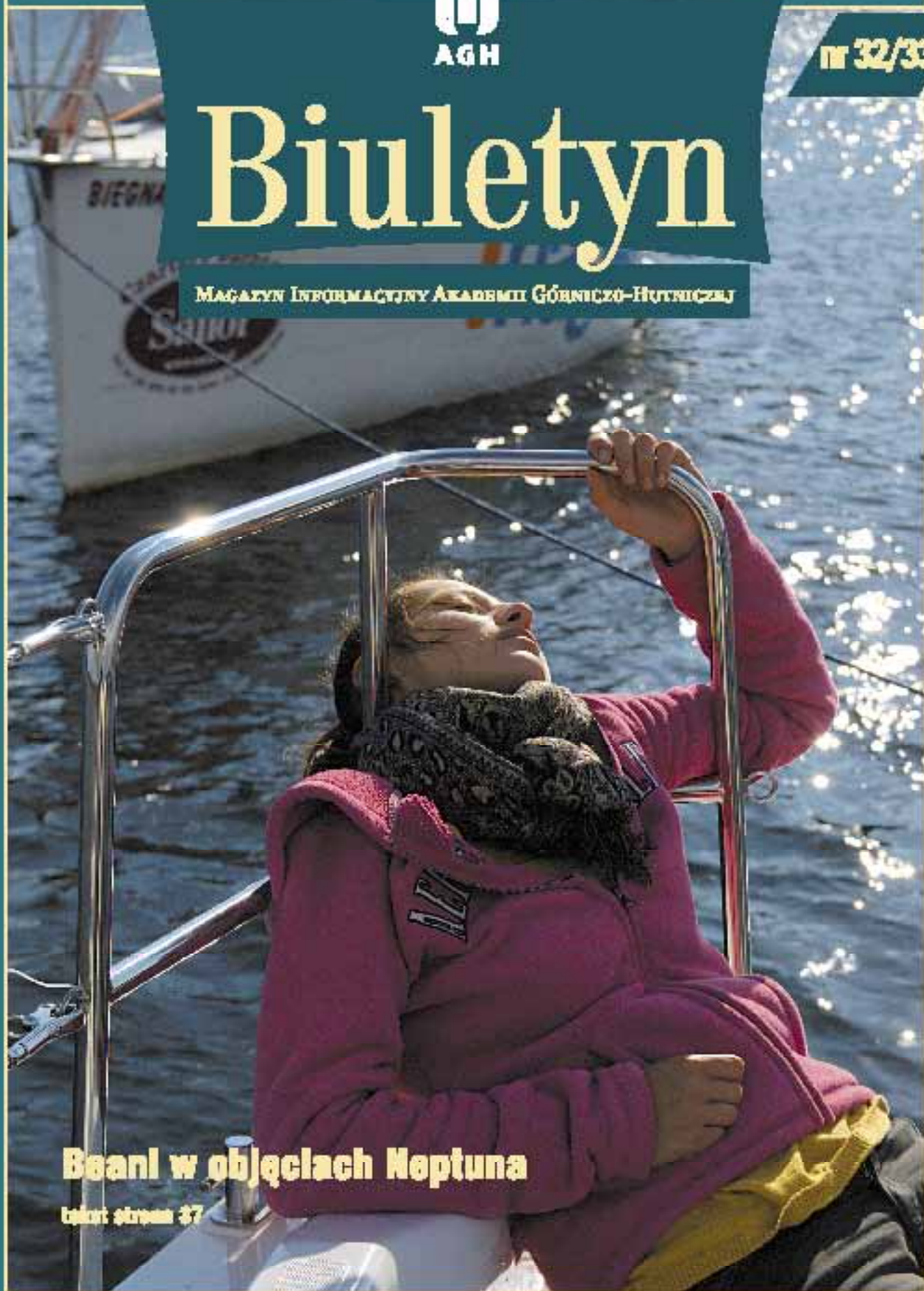

foto. Z. Sulima

Wmurowanie kamienia węgielnego pod Centrum Informatyki AGH

<http://foto.agh.edu.pl/thumbnails.php?album=173>

Rektor AGH laureatem Małopolskiej Nagrody Gospodarczej

8 września 2010 podczas uroczystej Gali Małopolskiej Nagrody Gospodarczej, odbywającej się w trakcie XX Forum Ekonomicznego w Krynicy, Rektor AGH, prof. Antoni Tajduś, otrzymał kolejne prestiżowe wyróżnienie – Małopolską Nagrodę Gospodarczą.

Nagroda, którą wręczył Marszałek Województwa Małopolskiego Marek Nawara, została przyznana po raz drugi w historii. Jest ona podziękowaniem i wyrazem docenienia dla laureatów za znaczący wkład w rozwój gospodarczy regionu.

W uzasadnieniu i biogramie zamieszczonym przez Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego napisano:

„Prof. dr. hab. inż. Antoni Józef Tajduś – od 2005 rektor Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Został nagrodzony tytułem «Małopolanina Roku 2009», w uznaniu zasług za utworzenie w ramach Europejskiego Instytutu Technologicznego UE pierwszego ogólnopolskiego Węzła Wiedzy i Innowacji CC PolandPlus z siedzibą w Krakowie – największego projektu badawczego wartości około 2 miliardów euro”. Za projekt ten w 2009 roku AGH otrzymało również specjalne wyróżnienie w Konkursie „Lider Małopolski 2009” jako najlepsze przedsięwzięcia 2009 roku, które wpłynęło na dynamiczny rozwój regionu. Rektor zaangażowany jest we współpracę z Uniwersytetem Jagiellońskim i władzami województwa małopolskiego w realizacji przedsięwzięć służących rozwojowi gospodarczemu Małopolski (m.in. budowę małopolskiej sieci szerokopasmowej). Dzięki aktywnej postawie Rektora Akademii Górniczo-Hutnicza pozyskała środki europejskie na szereg inwestycji i projektów służących rozwojowi Akademii jako wiodącego ośrodka naukowego w regionie w dziedzinach związanych z takimi dziedzinami jak: czysta energia, informatyka, automatyka, nanotechnologie.

Wśród tegorocznych laureatów, poza Rektorem Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie, znaleźli się: Pan Krzysztof Pawiński – prezes Zarządu Grupy Maspex Wadowice, Pan Marek Grodziński – dyrektor Centrum BPO Capgemini w Polsce i Pan Krzysztof Witkowski – prezes Zarządu Bruk-Bet. (red)

Wmurowanie kamienia węgielnego pod Centrum Informatyki AGH

W dniu 14 lipca 2010 nastąpiło wmurowanie kamienia węgielnego pod Centrum Informatyki AGH. Na uroczystość przybyli Marszałek Województwa Małopolskiego, przedstawiciele władz AGH i Katedry Informatyki oraz biura projektowego APA i wykonawcy firmy Mostostal SA (o uroczystości podpisania umowy na wykonanie inwestycji pisaliśmy w Biuletynie AGH nr 26/2010, s. 3).

Budowa Centrum Informatyki Akademii Górniczo-Hutniczej związana jest ze zwiększeniem zapotrzebowania na kształconych inżynierów informatyków. Rozwój przemysłu IT należy do strategicznych działań podejmowanych przez władze Małopolski i akademii. AGH znacząco przyczyniła się do powstania w Krakowie szeregu oddziałów firm światowego formatu z branży informatycznej. Inwestycja będzie pełniła funkcję obiektu naukowo-dydaktycznego. Centrum o powierzchni całkowitej 7250 m² (w tym ok. 3000 m² powierzchni dydaktycznej). Pozwoli to także zrealizować cel projektu, którym jest poprawa dostępu mieszkańców regionu do bazy dydaktycznej, a co za tym idzie na zdobycie kwalifikacji zapewniających dobry start i stabilne funkcjonowanie na rynku pracy. Więcej informacji dostępnych jest na stronie inwestycji: ci.ics.agh.edu.pl (fotografie z uroczystości strona obok). (red)

Spis treści

Rektor AGH laureatem Małopolskiej Nagrody Gospodarczej	3
Wmurowanie kamienia węgielnego pod Centrum Informatyki AGH	3
Posiedzenie Polskiego Forum Akademicko-Gospodarczego	4
Prezydenci Polski i Niemiec	
uczczili pamięć ofiar obozu koncentracyjnego Sachsenhausen	5
Światowy Zjazd Inżynierów Polskich	5
Profesor Jakub Siemek	
Doktorem Honoris Causa Politechniki Śląskiej	6
Odnowienie Immatrykulacji po 50 latach	11
Control Process SA – umowa	12
Informacje Kadrowe	12
Geofizyka powodziom	13
Internet Beta 2010	14
Spotkanie promocyjne kierunków technicznych, matematycznych i przyrodniczych	14
V posiedzenie Komisji Geomatyki Górniczej PTIP	15
Posiedzenie Komitetu Narodowego w AGH	15
Kalendarium rektorskie	16
Media o AGH	18
Absolwenci AGH w mediach	20
Działalność Uniwersytetu Otwartego AGH 2009/2010	21
Krakowski Salon Maturzystów 2010	22
Z tradycji górnictwa i hutnictwa kruszcowego	
Ziemi Kieleckiej	23
Złoto dla Orkiestry Reprezentacyjnej	25
Jesteśmy szczęściarzami!	26
Glossa prof. Jerzego Kowalczyka	27
Polacy na Litwie	28
Ewolucje podniebne i mentalne	30
Jubileusz 60-lecia	
Koła Naukowego Metaloznawców 1950–2010	33
Orkiestra AGH w Luksemburgu	34
Z wiatrem i pod wiatr	35
Beani w objęciach Neptuna	37

ISSN – 1898-9624

„Biuletyn AGH” – Magazyn Informatyczny Akademii Górniczo-Hutniczej nr 32/33, sierpień / wrzesień 2010 r.

Redaguje zespół:

Zbigniew Sulima (redaktor naczelny),
Stali współpracownicy: Anna Kryś-Dyja,
Małgorzata Krokoszyńska,
Zespół ds. Informatyki i Promocji

Adres redakcji:

AGH, paw. A-0, pok. 16
al. Mickiewicza 30,
30-059 Kraków, tel. (12) 617-34-49
bip_agh@agh.edu.pl
www.biuletyn.agh.edu.pl

Opracowanie graficzne, skład:

Scriptorium „TEXTURA”
e-mail: textura@krakow.home.pl

Druk:

Drukarnia „Kolor Art” s.c.
ul. Kotlarska 34, 31-539 Kraków

Kolportaż:

Sekretariat Główny AGH i redakcja

Nakład: 2200 szt. bezpłatnych

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adjustacji tekstów.

Na okładce:

Rejs Beana 2010 na jeziorze Niegocin
(10.09.2010) – fot. Marek Cieśliński

Posiedzenie Polskiego Forum Akademicko-Gospodarczego

fort. ZS

W dniach 17–18 września br. w murach Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Akademii Górniczo-Hutniczej odbyło się posiedzenie Polskiego Forum Akademicko-Gospodarczego, pod hasłem: „Wyzwania CO₂. Wizja dla Polski w świetle polityki energetycznej UE”.

W programie znalazły się następujące prezentacje:

- Polityka energetyczna, uwarunkowania ogólne – dr inż. Adam Szurlej AGH, Ministerstwo Gospodarki.
- Energetyka węglowa – prof. Antoni Tajduś Rektor AGH.
- Energetyka gazowa – prof. Jakub Siemek.

- Energetyka jądrowa – prof. Kazimierz Jeleń.
- Geotermia i poszukiwania gazu; tight gas, shale gas – prof. Wojciech Górecki
- Zagadnienia wychwytu CO₂ – prof. Piotr Tomczyk.
- Zagadnienia składowania i transportu CO₂ – prof. Stanisław Nagy.

Podczas dyskusji zwrócono uwagę na istotne zagrożenia i wyzwania jakie stoją przed Polską w najbliższych latach: rosnące zużycie energii elektrycznej, zbyt małe nakłady na inwestycje w energetyce, koszty składowania i transportu CO₂, zbyt niskie ograniczenie wydobycia węgla, czy odległy

w czasie program budowy elektrowni jądrowej w Polsce. Istotnym elementem, który podkreślono jest konieczność współpracy uczelni i ludzi reprezentujących kluczowe gałęzie przemysłu w Polsce. Wspólny głos może mieć wpływ na decyzje najważniejszych osób w państwie i przekładać się na wypracowanie lepszych rozwiązań.

Polskie Forum Akademicko-Gospodarcze (PFA-G) jest stowarzyszeniem powołanym dla budowania współpracy między środowiskiem akademickim i gospodarczym. Forum jest płaszczyzną dialogu między osobami kierującymi organizacjami gospodarczymi, a rektorami wyższych uczelni publicznych i prywatnych.

PFA-G pragnie wyrażać opinie obu środowisk w sprawach gospodarki i nauki oraz w sprawach o zasadniczym znaczeniu dla przyszłości kraju. Realizując swój program, Forum aktywnie wspomaga transfer technologii i wspiera inicjatywy stymulujące współpracę szkół wyższych z sektorem gospodarczym.

Forum liczy około 60 członków, przy zachowaniu zasady równej reprezentacji środowiska akademickiego i gospodarczego.

W ciągu niemal 20 lat działania forum odbyło się 31 spotkań poświęconych tematom istotnym dla obu środowisk lub dla całego społeczeństwa. Po spotkaniach publikowane są materiały zawierające treść prezentowanych wystąpień i dyskusji. Podczas niektórych spotkań Forum formułowane są również wspólne stanowiska obu środowisk wchodzących w skład stowarzyszenia, które następnie przesłane są do Władz Państwa.

Maciej Okoń

fort. ZS

Prezydenci Polski i Niemiec uczcili pamięć ofiar obozu koncentracyjnego Sachsenhausen

Prezydenci Polski Bronisław Komorowski oraz Niemiec Christian Wulff uczcili w piątek pamięć ofiar nazistów na terenie byłego obozu koncentracyjnego Sachsenhausen; prezydenci złożyli m.in. wieńce w celi komendanta głównego AK, generała Stefana Grota-Roweckiego.

Prezydentom towarzyszyli rektorzy krakowskich uczelni: Uniwersytetu Jagiellońskiego – Karol Musiał i Akademii Górniczo-Hutniczej – Antoni Tajduś. Pracownicy naukowo-dydaktyczni tych uczelni zostali wywiezieni do obozu Sachsenhausen na początku II wojny światowej.

– Przyjechalśmy tu na te pół godziny, spędzając 12 godzin w samochodzie, po to, żeby być z panami prezydentami, bo to (wizyta głów państw w tym obozie – PAP) jest nie do przecenienia – podkreślał w rozmowie z dziennikarzami Musiał.

Bronisław Komorowski mówił niemieckiemu prezydentowi, że chciałby, aby stało się zwyczajem takie wspólne przeżywanie

tego dramatu z udziałem np. polskich i niemieckich studentów czy profesorów.

Wulff z kolei podkreślał jeszcze przed wyjazdem z Berlina, że udaje się do Sachsenhausen przede wszystkim żeby uczcić polskie ofiary nazistowskiej tyranii. „Ważne jest, byśmy z tego, co było, wyciągnęli właściwe wnioski, które będą służyły na przyszłość do budowy naszych relacji, naszych stosunków” – zaznaczył prezydent Niemiec.

Bronisław Komorowski zwrócił uwagę, że jest to miejsce symboliczne, ważne dla historii Polski. Przypominał, że właśnie tam zgładzony został dowódca polskiej armii podziemnej Stefan Grot-Rowecki. Podkreślał wagę tego, że razem z niemieckim przywódcą uczci ofiary straszliwego reżimu nazistowskiego. – Zaświadczyliśmy jednocześnie o tym, że mamy silną wolę działania z myślą o przyszłości – podkreślił.

źródło: www.prezydent.pl

Tablica pamięci w Sachsenhausen

for. ZS

Światowy Zjazd Inżynierów Polskich

Pierwszy Światowy Zjazd Inżynierów Polskich odbył się w Warszawie w murach Politechniki Warszawskiej oraz siedzibie Naczelnej Organizacji Technicznej FSNT-NOT w dniach 8–10 września 2010 pod hasłem „Inżynierowie Ojczyźnie i Światu”. Wydarzenie zgromadziło ponad 300 polskich inżynierów wykształconych i pracujących w kraju i poza jego granicami.

Zjazd stał się platformą wymiany poglądów i dyskusji między inżynierami z kraju i zza granicy, na sesjach, panelowych oraz tematycznych. Sesje plenarne dotyczyły uwarunkowań transferu wyników badań naukowych do praktyki gospodarczej. Polscy inżynierowie pracujący za granicą zaprezentowali jak działa w ich krajach system współpracy nauki z biznesem wskazując możliwości wykorzystania w Polsce sprawdzonych wzorców. Podkreślono rolę twórczości technicznej w rozwoju gospodarki kraju w kontekście globalizacji. Zwrócono uwagę na konieczność wyrobienia postaw kreatywnych i innowacyjnych u młodzieży. Sesje tematyczne ukazały bardzo bogate spektrum konkretnych badań i wdrożeń technicznych. Podczas Zjazdu zaprezentowano sylwetki najwybitniejszych w historii polskich inżynierów,

których osiągnięcia miały znaczący wpływ na rozwój cywilizacyjny świata.

Uczestnicy zjazdu zgodni są co do tego, że Polska po transformacji ustrojowej i akcesji do Unii Europejskiej w warunkach globalnej konkurencji potrzebuje silnego impulsu rozwojowego przez wytworzenie mechanizmów generowania innowacji i stosowania zdobytych nauki i nowych technologii w przemyśle. Ważną rolę w tym procesie odgrywają środowiska inżynierskie.

Jednym z punktów spotkania było nadzwyczajne posiedzenie Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, na którym powrócono do wydarzeń podczas tegorocznej powodzi. Podczas Posiedzenia KRPUT w Sandomierzu, który tak boleśnie odczuł skutki tegorocznych powodzi, podjęto zobowiązanie, że jako środowisko uczelni technicznych będzie zabiegać o opracowanie strategicznego programu badań, który w przyszłości mógłby przyczynić się do ograniczenia tak ogromnych strat. Uczestnicy posiedzenia zapoznali się z referatami przygotowanymi specjalnie na tę okoliczność przez prof. Helenę Kisilowską z Politechniki Warszawskiej pt.: *Prawno-ekonomiczne uwarunkowania*

przeciwdziałania sytuacjom kryzysowym – oraz prof. Zbigniewa Kleczyńskiego ze Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego pt.: Merytoryczne narzędzia wspomagania ochrony przeciwpowodziowej i zarządzania kryzysem, propozycja programu badań.

W związku z wagą podjętych zobowiązań oraz szerokim spektrum postanowiono powrócić do tego tematu na najbliższym posiedzeniu KRPUT w murach Politechniki Radomskiej na początku października bieżącego roku.

Dodatkowo podczas zjazdu, w hollu wystawienniczym, uczestnicy mogli się zapoznać z ofertą kształcenia oraz ofertą badawczą, którą prezentowały uczelnie wyższe. Nie mogło zabraknąć przedstawicieli z Akademii. Pracownicy Działu Nauczania, Centrum Transferu Technologii oraz Zespołu ds. Informacji i Promocji mieli okazję podyskutować i wymienić poglądy z uczestnikami wydarzenia, ale i przy okazji opowiedzieć o naszej Almae Matris. Był to także ważny element całego przedsięwzięcia bowiem polscy inżynierowie, zwłaszcza ci którzy od lat przebywają poza granicami kraju, mogli zobaczyć jak w ostatnich latach rozwijały się uczelnie techniczne.

Na zakończenie Zjazdu uczestnicy uznali jego ideę za cenną i wskazali na potrzebę kontynuacji, co umożliwi pełne wykorzystanie zasobów wiedzy inżynierów polskich rozsiansych po całym świecie.

Maciej Okoń

Profesor Jakub Siemek Doktorem Honoris Causa Politechniki Śląskiej

W dniu 12 lipca 2010 w auli Centrum Edukacyjno-Kongresowego Politechniki Śląskiej odbyła się uroczystość nadania tytułu Doktora Honoris Causa prof. Jakubowi Siemkowi. Ceremonię prowadził Rektor Politechniki Śląskiej prof. Andrzej Karbownik, dr h.c.

Senat Politechniki Śląskiej, po zapoznaniu się z opiniami Senatu Politechniki Krakowskiej oraz Senatu Politechniki Wrocławskiej w dniu 26 kwietnia 2010 podjął uchwałę o nadaniu tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Śląskiej prof. zw. dr hab. inż. Jakubowi Siemkowi. Wniosek został zgłoszony przez Wydział Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej.

Zgodnie z treścią uchwały Senatu Politechniki Śląskiej, podjętej podczas posiedzenia 26 kwietnia 2010, tytuł Doktora Honoris Causa został nadany profesorowi: „w uznaniu jego wielkiego wkładu w rozwój nauk górniczych i geologicznych, a w szczególności wniesienie wartości poznawczych i użytecznych w inżynierii złóż węglowodorów oraz hydrodynamiki ośrodków porowatych, inicjatyw generowania nowych kierunków badań naukowych, wieloletniej kreatywnej współpracy w promocji Wydziału Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej”.

Promotorem profesora i autorem laudacji był prof. Krystian Probiecz z Instytutu Geologii Stosowanej Politechniki Śląskiej (tekst laudacji zamieszczamy poniżej). Po uroczystej promocji prof. Jakub Siemek wygłosił wykład pt: *Niekonwencjonalne zasoby gazu ziemnego*.

Laudacja osiągnięć Profesora Jakuba Siemka z okazji nadania tytułu doktora honoris causa Politechniki Śląskiej

Magnificencjo Rektorze!

Wysoki Senacie!

Szanowny Doktorze Honoris Causa!

Szanowni Państwo!

Jest dla mnie wielkim wyróżnieniem pełnienie funkcji promotora oraz zaszczyt wygłoszenia laudatio. Dlatego więc z prawdziwym wzruszeniem oraz wielką treścią pragnę przedstawić sylwetkę prof. zw. dr hab. inż. Jakuba Siemka, członka-korespondenta Polskiej Akademii Nauk, osoby wyjątkowej i wybitnej osobistości świata nauki, który ma otrzymać godność doktora honoris causa naszej uczelni. Dokonania profesora Jakuba Siemka, specjalisty z dziedziny górnictwa i inżynierii środowiska, fizyki i inżynierii złóż gazu ziemnego oraz ropy naftowej, przepływów w ośrodkach porowatych, a także propagatora zastosowań metod matematycznych w górnictwie, są godne najwyższego szacunku i uznania. Droga awansu naukowego, którą przebył nasz Doktor Honorowy zasługuje zaś ze wszelkich miar na bliższe przedstawienie.

Profesor Jakub Siemek urodził się 2 marca 1937 r. w Brzozowicach-Kamieniu, obecnie dzielnicy Piekar Śląskich, w rodzinie nauczycielskiej, a do szkoły średniej, którą ukończył w 1953 roku, uczęszczał w Tarnowskich Górach. Studia wyższe ukończył na Wydziale Górniczym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w 1958 roku uzyskując stopień mgr. inż. Niezwykle skromny i pracowity profesor Jakub Siemek jest absolwentem aż trzech uczelni,

bowiem ukończył także studia na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Chemicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w 1963 roku.

Początki pracy badawczej oraz dydaktycznej profesora Jakuba Siemka należy wiązać z Zakładem Mechaniki Górotworu PAN oraz Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie. Do 1964 roku pracował w Katedrze Kopalnictwa Naftowego, a następnie do 1976 roku na stanowisku kierownika Zakładu Maszyn Matematycznych w Instytucie Naftowym w Krakowie. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał jednakże w 1968 roku na AGH, podobnie jak stopień dr hab. (1973). W latach 1976–1981 pracował w Instytucie Górnictwa Naftowego i Gazownictwa, pełnił obowiązki zastępcy dyrektora i w 1979 roku uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego. W 1981 roku powrócił do Akademii Górniczo-Hutniczej na Wydział Wiertniczo-Naftowy, gdzie kierował Zakładem Przepływów w Złożach i Termodynamiki, a następnie Katedrą Gazownictwa Ziemnego (do 2008 roku). W 1990 roku uzyskał tytuł profesora zwyczajnego, w latach 1999–2002 pełnił również obowiązki dziekana Wydziału Wiertnictwa, Nafty i Gazu AGH, a prodziekanem tego wydziału był w latach 1987–1990.

Od 1961 roku profesor jest w szczęśliwym związku małżeńskim. Razem z żoną Haliną wychowali córkę Beatę i syna Pawła oraz doczekali się czworga wnuków (Anna, Ewa, Oliver, Filip).

Dorobek naukowy Profesora jest niezwykle bogaty i wszechstronny, liczbowo jest udokumentowany w ponad 400 publikacjach (w tym 2 książki, a ponadto 5 patentów). Jego twórcza działalność naukowa dotyczy zagadnień z zakresu:

- fizyki złóż,
- hydromechaniki i gazodynamiki ośrodków porowatych i szczelinowatych,
- inżynierii złożowej złóż ropy naftowej i gazu ziemnego,
- metod matematycznych i komputeryzacji w górnictwie naftowym i gazownictwie,
- przepływu gazów w pokładach węgla, w tym w aspekcie wyrzutów gazowych,
- transportu i dystrybucji gazu ziemnego, a w szczególności przepływu płynów w ośrodkach porowatych, z uwzględnieniem różnych zjawisk fizycznych, w tym przejść fazowych i dyspersji płynów, mieszania się gazów w złożach,
- optymalizacji rozwiercania złóż gazu ziemnego, interferencji otworów na złożach oraz identyfikacji parametrów petrofizycznych złóż,
- problematyki podziemnego magazynowania gazu ziemnego i dwutlenku węgla w ośrodkach porowatych, wypełnionych gazem lub wodą, rozmieszczenie odwiertów eksploatacyjnych na podziemnych magazynach gazu,
- polityki i modeli energetycznych dotyczących Polski i Europy,
- przesyłu i dystrybucji gazu ziemnego i dwutlenku węgla.

Prace naukowe profesora Jakuba Siemka, a także Jego wychowanków przyczyniły się do znacznego rozwoju wiedzy o przepływach i zjawiskach fizycznych, zachodzących w ośrodkach porowatych i szczelinowatych, złożach węglowodorów, warstwach nasyconych wodą oraz w górotworze karbońskim, zawierającym pokłady węgla. Stwierdzono w nich m.in. możliwość występowania znacznych zmian temperatury przy dużych prędkościach przepływu (co wpływa na przebieg eksploatacji gazo-kondensatów), zaproponowano modele matematyczne przepływów, zjawiska dyspersji i dyfuzji w złożach, a także poprawiono oceny zasobów

węglowodorów w złożach. Do ważniejszych opublikowanych prac można zaliczyć m.in.:

- *Zmiany temperatury przy przepływie gazu w ośrodku porowatym oraz ich wpływ na proces eksploatacji złóż gazowo-kondensatowych*. Prace Instytutu Wiertniczo-Naftowego, 1972.
- *Reservoirmechanische – mathematische Modelle für Untergrundspeicher und Gaslagerstätten*, Energietechnik, 1984.
- *The Non-Isothermal and Non-Stationary Flow of Dry and Condensate Gas in the Vicinity of Well* (współautorzy: Z. Kolenda, S. Nagy), International Journal of Thermodynamics, 2003.
- *Estimation of natural-gas consumption in Poland based on the logistic-curve interpretation* (współautorzy: S. Nagy, S. Rychlicki), Applied Energy, 2003.
- *Optimisation of the wells placement in gas reservoirs using SJMPLEX method* (współautor J. Stopa), Journal of Petroleum Science and Engineering, 2006.
- *Podziemne magazyny gazu w zaniechanych kopalniach węgla* (praca zbiorowa pod red. A. Kidybińskiego i J. Siemka, 2006).

Znaczna część sponad stu prac naukowo-badawczych profesora została wdrożona w przemyśle, szczególnie dotyczy to hydrodynamicznego badania otworów na złożach gazu ziemnego, modelowania i symulacji numerycznej przebiegu eksploatacji złóż gazowo-kondensatowych oraz identyfikacji parametrów petrofizycznych warstw porowatych. Wdrożono także wiele programów eksploatacji polskich złóż gazu ziemnego.

Działalność naukowa i aktywność organizacyjna profesora Jakuba Siemka, uczonego klasy światowej, nie pozostała niezauważona w środowisku naukowym w kraju i za granicą. Brał udział w ponad 80 ważnych sympozjach i konferencjach zagranicznych. Uczestniczył i przewodniczył Światowym Kongresom Naftowym (Bukareszt 1979, Buenos Aires 1991, Stavanger 1994, Rio de Janeiro 2002, Madryt 2008) oraz Światowym Kongresom Gazowniczym (Monachium 1985, Waszyngton 1988, Mediolan 1994, Nicea 2000). Wygłaszał autorskie referaty w Technische Universität Clausthal, Bergakademie Freiberg (Niemcy), VSB-TU Ostrava (Republika Czeska), Universidad de Queretaro (Meksyk). Był członkiem rad naukowych i programowych licznych konferencji. Na prace naukowe profesora Jakuba Siemka powoływano się w licznych publikacjach i opracowaniach analitycznych. Profesor był i jest nadal recenzentem wielu znaczących wydawnictw, w tym Mathematical Reviews (USA), Polska Bibliografia Analityczna Mechaniki, Archiwum Górnictwa PAN, Applied Energy (Elsevier). Profesor Jakub Siemek jest już piątą kadencją, począwszy od 1988 roku, członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych, aktualnie przewodniczący Sekcji Nauk Technicznych. W latach 1976–1997 był delegatem Polski do Komitetu ds. Wydobywania, Podziemnego Magazynowania Gazu i Przygotowania Gazu do Transportu Międzynarodowej Unii Gazowniczej. Od 2004 roku jest redaktorem naczelnym Kwartalnika PAN „Archives of Mining Sciences” (jedynego, polskiego wydawnictwa z obszaru nauk górniczych, które znalazło się na tzw. liście filadelfijskiej), a także był redaktorem naczelnym Rocznika PAU „Geoinformatica Polonica”.

skiej), a także był redaktorem naczelnym Rocznika PAU „Geoinformatica Polonica”.

Profesor jest członkiem licznych komitetów i rad naukowych oraz stowarzyszeń, m.in.:

- Członkiem-korespondentem Polskiej Akademii Nauk od 2002 roku.
- Członkiem-korespondentem Polskiej Akademii Umiejętności od 1995 roku, członkiem-założycielem Międzywydziałowej Komisji Nauk Technicznych, a od 2004 r., wiceprzewodniczącym tej Komisji.
- Członkiem Komitetu Górnictwa PAN od 1978 roku, a od 1996 roku wiceprzewodniczącym.
- Członkiem Rady Naukowej Instytutu Mechaniki Górotworu PAN od 1981 roku (przewodniczył Radzie w latach 1999–2002),
- Członkiem zagranicznym Rosyjskiej Akademii Nauk Przyrodniczych (RAEN) od 1998 roku.
- Członkiem zwyczajnym Akademii Inżynierskiej w Polsce (AIP) od 1998 roku.
- Członkiem honorowym Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazownictwa (SITPNiG) od 1965 roku.
- Członkiem Society of Petroleum Engineers (USA) od 1971 roku oraz założycielem Polish Section SPE.
- Członkiem American Mathematical Society od 1978 roku.
- Członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Mechaniki Skal od 1993 roku.

POLITECHNIKA ŚLĄSKA

NA MOCY USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

SENAT

POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

UCHWAŁĄ PODJĘTĄ

W DNIU 26 KWIETNIA 2010 ROKU

NADAŁ

Profesor Jakub Siemek włożył również wielki wysiłek w kształcenie kadry naukowej – był promotorem 45 prac dyplomowych, 15 przewodów doktorskich i recenzentem ponad 70 rozpraw doktorskich i habilitacyjnych, a także recenzentem 5 wniosków profesorskich.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że przedstawiony (z natury rzeczy jedynie w zarysie) dorobek naukowy oraz wkład profesora Jakuba Siemka w rozwój nauk górniczych i geologicznych, a w szczególności wniesienie wartości poznawczych i użytecznych w inżynierii złóż węglowodorów oraz hydrodynamiki ośrodków porowatych, a także propagowanie zastosowań metod matematycznych w górnictwie, przysporzyły profesorowi wielkie uznanie środowiska naukowego zarówno w kraju, jak i zagranicą. Dowodem tego może być nadanie godności:

- Doktora Honoris Causa Uniwersytetu im. Lucjana Blagi w Sibiu (Rumunia 2002).
- Profesora Honorowego Narodowego Uniwersytetu w Dniepropietrowsku (Ukraina 2000).
- Profesora Honorowego Narodowego Uniwersytetu Nafty i Gazu w Iwano-Frankowsku (Ukraina 2004).
- Profesora Honorowego Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, 2009 roku.

Przyznano Mu także liczne krajowe nagrody, wyróżnienia i odznaczenia, w tym Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1997), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1986) oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej (1993).

Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie, Szanowni Państwo

Jestem głęboko przekonany, że zaprezentowane dokonania wybitnej osobistości świata nauki, górnika, fizyka i matematyka w jednej osobie, urodzonego niedaleko stąd na Śląsku, w pełni uzasadniają decyzję Wysokiego Senatu Politechniki Śląskiej o nadaniu profesorowi Jakubowi Siemkowi najwyższej godności akademickiej DOKTORATU HONORIS CAUSA

Jestem głęboko przeświadczony o tym, że nadając tę godność Uczelnia nasza uznaje Jego znakomity dorobek: naukowy, dydaktyczny i organizacyjny, a także zasługi, zarówno dla Wydziału Górniczego i Geologii, jak i naszej Alma Mater.

prof. dr hab. inż. Krystian Probiez
Politechnika Śląska
Wydział Górniczego i Geologii
Instytut Geologii Stosowanej

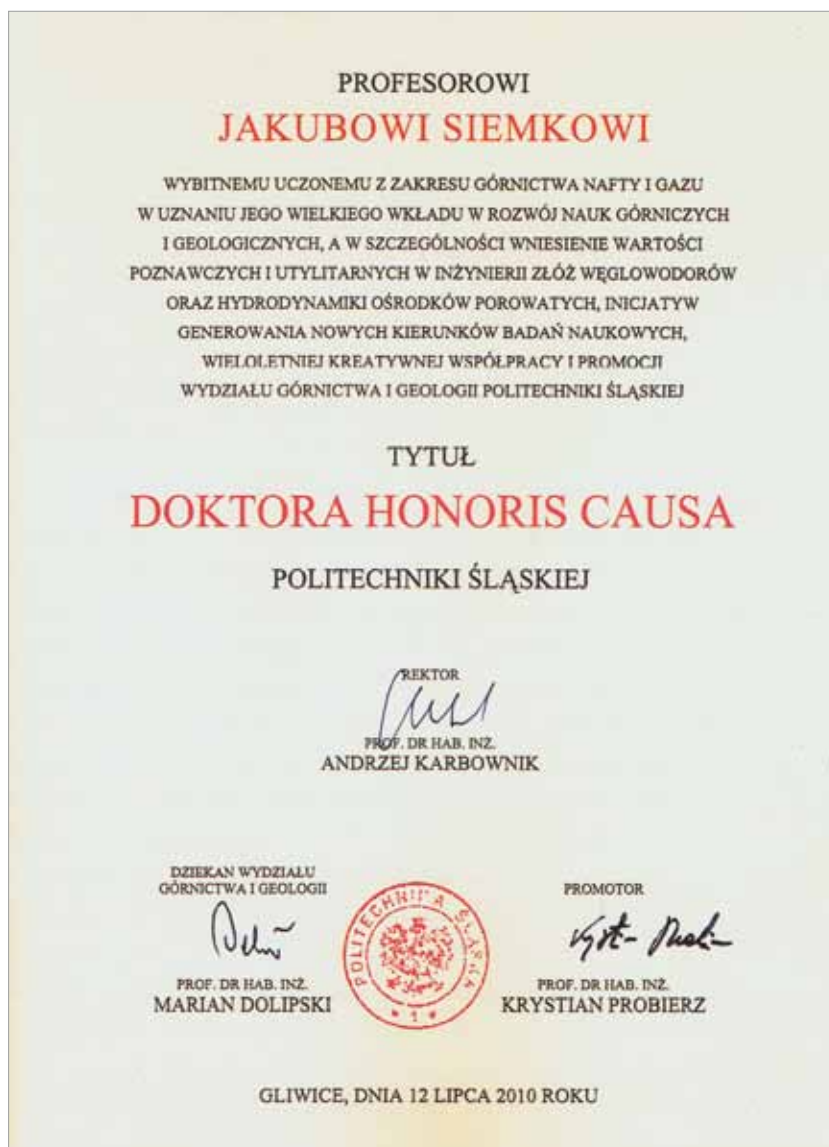
Profesor Jakub Siemek ukończył studia na Wydziale Górniczym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie w 1958 roku. Jest także absolwentem Wydziału Matematyczno-Fizyczno-Chemicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w AGH w 1968 roku, zaś doktora habilitowanego w 1973 roku. W 1979 roku został profesorem nadzwyczajnym, a w 1990 roku profesorem zwyczajnym.

Do 1964 roku pracował w Katedrze Kopalnictwa Naftowego, a następnie do 1976 roku na stanowisku kierownika Zakładu Maszyn Matematycznych w Instytucie Naf-

towym w Krakowie. W latach 1976–1981 pracował w Instytucie Górniczo-Hutniczym i Gazownictwa, pełniąc obowiązki zastępcy dyrektora. W 1981 roku powrócił do Akademii Górniczo-Hutniczej na Wydział Wiertniczo-Naftowy, gdzie kierował Zakładem Przepływów w Złożach i Termodynamiki, a następnie do 2008 roku Katedrą Gazownictwa Ziarnego. W latach 1987–1990 pełnił obowiązki prodziekana Wydziału Wiertnictwa, Nafty i Gazu AGH, zaś w latach 1999–2002 dziekana tego wydziału.

Działalność naukowa prof. Jakuba Siemka dotyczy między innymi zagadnień z zakresu: fizyki złóż, hydromechaniki i gazodynamiki ośrodków porowatych i szczelinowatych, inżynierii złożowej złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, metod matematycznych i komputeryzacji w górnictwie naftowym i gazownictwie, przepływu gazów w pokładach węgla, w tym w aspekcie wyrzutów gazowych, a także transportu i dystrybucji gazu ziemnego oraz problematyki podziemnego magazynowania gazu ziemnego i dwutlenku węgla w ośrodkach porowatych, wypełnionych gazem lub wodą.

Wkład prof. Jakuba Siemka w rozwój nauk górniczych i geologicznych przysporzył mu wielkie uznanie środowiska naukowego zarówno w kraju, jak i zagranicą. W 2002 roku profesor uzyskał tytuł Doktora Honoris Causa Uniwersytetu im. Lucjana Blagi w Sibiu w Rumunii. W roku 2000 roku nadano mu tytuł Profesora Honorowego Narodowego Uniwersytetu w Dniepropietrowsku, w 2004 roku Narodowego Uniwersytetu Nafty i Gazu w Iwano-Frankowsku, a w 2009 roku Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Profesor Jakub Słomak promowany
przez Rektora Politechniki Śląskiej prof. Antoniego Karbownik

Profesor Jakub Słomak
po promocji

Profesor Jakub Słomak i prof. Marian Dołęcki
Doktorzy Wydziału Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej (z prawej)

Profesor Jakub Słomak i Rektor Politechniki Śląskiej prof. Antoni Karbownik

AKADEMIA
GÓRNICZO - HUTNICZA
1912
IM. STANISŁAWA STĄSZCZA

1776 FUNDUSZ WYDZIAŁOWY
BANK GÓRNICZY
W WARSZAWIE I ABELI GÓRKA
K. DOŁYDZIŃSKI 1776, 1782, 1820
S. STANISZE 1849, 1854

1780 WYDZIAŁY
GÓRNICZE I HUTNICZE (KATEDRY)
W AKADEMII GÓRNICZEJ
1780-1781
1781-1782

1782 KATEDRA MATEMATYKI

1783 WYDZIAŁ GÓRNICZY I HUTNICZY
W AKADEMII GÓRNICZEJ
1783-1784
1784-1785

1785 PROGRAM AKADEMII GÓRNICZEJ
(M. STANISZE)

1816 STANISŁAWA AKADEMIA GÓRNICZA
W WARSZAWIE 1816-1827 S. M. STANISZE
1827-1849 S. M. STANISZE
1849-1854 S. M. STANISZE
1854-1864 S. M. STANISZE

KATEDRY PRZEMYSŁOWE 1820

KATEDRY GÓRNICZE 1827-1849

BARONIE ZECHOWSKI GÓRNICZE
TARNOWSKIE GÓRY 1820
WARSZAWA 1827
WARSZAWA 1827
WARSZAWA 1827

POLACY W AKADEMII

WARSZAWA I W BRATISZCE

1827-1849

1849-1864

1864-1880

1880-1896

1896-1912

1912-1916

1916-1927

1927-1939

1939-1945

1945-1952

1952-1956

1956-1962

1962-1968

1968-1974

1974-1980

1980-1986

1986-1992

1992-1998

1998-2004

2004-2010

2010-2016

2016-2022

2022-2028

2028-2034

2034-2040

2040-2046

2046-2052

2052-2058

2058-2064

2064-2070

2070-2076

2076-2082

2082-2088

2088-2094

2094-2100

2100-2106

2106-2112

2112-2118

2118-2124

2124-2130

2130-2136

2136-2142

2142-2148

2148-2154

2154-2160

2160-2166

2166-2172

2172-2178

2178-2184

2184-2190

2190-2196

2196-2202

2202-2208

2208-2214

2214-2220

2220-2226

2226-2232

2232-2238

2238-2244

2244-2250

2250-2256

2256-2262

2262-2268

2268-2274

2274-2280

2280-2286

2286-2292

2292-2298

2298-2304

2304-2310

2310-2316

2316-2322

2322-2328

2328-2334

2334-2340

2340-2346

2346-2352

2352-2358

2358-2364

2364-2370

2370-2376

2376-2382

2382-2388

2388-2394

2394-2400

2400-2406

2406-2412

2412-2418

2418-2424

2424-2430

2430-2436

2436-2442

2442-2448

2448-2454

2454-2460

2460-2466

2466-2472

2472-2478

2478-2484

2484-2490

2490-2496

2496-2502

2502-2508

2508-2514

2514-2520

2520-2526

2526-2532

2532-2538

2538-2544

2544-2550

2550-2556

2556-2562

2562-2568

2568-2574

2574-2580

2580-2586

2586-2592

2592-2598

2598-2604

2604-2610

2610-2616

2616-2622

2622-2628

2628-2634

2634-2640

2640-2646

2646-2652

2652-2658

2658-2664

2664-2670

2670-2676

2676-2682

2682-2688

2688-2694

2694-2700

2700-2706

2706-2712

2712-2718

2718-2724

2724-2730

2730-2736

2736-2742

2742-2748

2748-2754

2754-2760

2760-2766

2766-2772

2772-2778

2778-2784

2784-2790

2790-2796

2796-2802

2802-2808

2808-2814

2814-2820

2820-2826

2826-2832

2832-2838

2838-2844

2844-2850

2850-2856

2856-2862

2862-2868

2868-2874

2874-2880

2880-2886

2886-2892

2892-2898

2898-2904

2904-2910

2910-2916

2916-2922

2922-2928

2928-2934

2934-2940

2940-2946

2946-2952

2952-2958

2958-2964

2964-2970

2970-2976

2976-2982

2982-2988

2988-2994

2994-3000

3000-3006

3006-3012

3012-3018

3018-3024

3024-3030

3030-3036

3036-3042

3042-3048

3048-3054

3054-3060

3060-3066

3066-3072

3072-3078

3078-3084

3084-3090

3090-3096

3096-3102

3102-3108

3108-3114

3114-3120

3120-3126

3126-3132

3132-3138

3138-3144

3144-3150

3150-3156

3156-3162

3162-3168

3168-3174

3174-3180

3180-3186

3186-3192

3192-3198

3198-3204

3204-3210

3210-3216

3216-3222

3222-3228

3228-3234

3234-3240

3240-3246

3246-3252

3252-3258

3258-3264

3264-3270

3270-3276

3276-3282

3282-3288

3288-3294

3294-3300

3300-3306

3306-3312

3312-3318

3318-3324

3324-3330

Odnowienie Immatrykulacji po 50 latach dla rocznika 1960/61 w dniu 16 czerwca 2010

Motto: „Pamięć i tradycja to zachowanie tożsamości naszej Almae Mater”

Z wielu pięknych tradycji Akademii Górniczo-Hutniczej związanych z kierunkami kształcenia w danych zawodach – wyróżnia się tradycja Odnowienia Immatrykulacji po 50 latach od rozpoczęcia studiów, którą poszczycić się może tylko nasza uczelnia. Uroczystość ta miała swoją pierwszą edycję podczas jubileuszu 50-lecia AGH w 1969 roku. Inicjatorem i współorganizatorem tej uroczystości jest Stowarzyszenie Wychowanków AGH, najstarsza uczelniana organizacja tego typu w kraju. Dostępują tego zaszczytu tylko ci którzy ukończyli studia wyższe, a byli immatrykulowani po raz pierwszy przed 50 laty.

Immatrykulacji dokonuje rektor z dziekanami wręczając jubilatom specjalne okolicznościowe indeksy w czerwcu i listopadzie każdego roku. Jest to święto „studentów jubilatów absolwentów”.

Kolejne już 37. odnowienie immatrykulacji zaczęło się 16 czerwca 2010, dla rocznika 1960/61 z wydziałów: Geologiczno-Poszukiwawczego i Geodezji Górniczej.

Ciąg dalszy 37. odnowienia immatrykulacji dla rocznika 1960/61 wydziałów: Górniczego odbędzie się 17 września 2010, a dla wydziałów: Metalurgicznego, Elektrotechniki Górniczej i Hutniczej, Maszyn Górniczych i Hutniczych, Ceramicznego i Odlewnictwa odbędzie się 17 listopada 2010 w auli AGH.

Jak zwykle uroczystości immatrykulacyjne rozpoczęto o godz. 9.00 mszą świętą dziękczynną w Akademickiej Kolegiacie Św. Anny, podczas której modlitwę wiernych czytała mgr inż. Natalia Ostrowska.

Okolo godz. 10.00 Jubilaci przybyli przed aulę AGH, gdzie załatwiali formalności zgłoszeniowe przy stolikach swoich wydziałów, odbierali identyfikatory osobiste, wpisywali się do Księgi Pamiętkowej, gościli przy bufecie i witali się entuzjastycznie.

Wszyscy przed godz. 12.00 zajęli swoje miejsca w auli, gdzie przy dźwiękach marsza, w samo południe, przybył uroczyste Rektor AGH prof. Antoni Tajduś wraz z dziekanami immatrykulowanych wydziałów oraz Przewodniczącym Stowarzyszenia Wychowanków AGH prof. Stanisławem Mitkowskim. Dziekanami którzy brali udział w tej uroczystości byli: z Wydziału Geologii Geofizyki i Ochrony Środowiska – prof. Jacek Matyszkiewicz i z Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska – prof. Marian Mazur.

Uroczystość, której przewodniczył rektor prof. A. Tajduś, rozpoczęto pieśnią *Gaude Mater Polonia*. Po bardzo serdecznym powitaniu wszystkich zebranych, rektor przypomniał stan uczelni z lat studiów jubilatów, przypomniał rektorów, dziekanów, ilość wydziałów i studentów oraz przedstawił obecny stan uczelni, kierunki kształcenia, osiągnięcia i perspektywy rozwoju.

Następnie głos zabrał przewodniczący SW AGH prof. S. Mitkowski, który w swoim wystąpieniu omówił cele, zadania i osiągnięcia najstarszej tego typu organizacji uczelnianej w kraju, która swoje początki ma od 1919 roku, a wywodzi się od Stowarzyszenia Słuchaczy Akademii Górniczej, które w 1945 roku przekształciło się w Stowarzyszenie Wychowanków AGH. Dzięki SW, a szczególnie pani dr inż. Krystynie Norwicz, zawdzięczamy ciągłość tradycji odnowienia immatrykulacji po 50 latach.

Po tym wystąpieniu rektorzy przystąpili do odnowienia immatrykulacji: rektor prof. A. Tajduś poprosił wszystkich o powstanie i złożenie ślubowania, którego tekst znajduje się w specjalnych indeksach odnowienia immatrykulacji.

Po złożeniu ślubowania, rozpoczął się akt immatrykulacji. Immatrykulacji dokonywał rektor dotykając lewego ramienia immatrykulowanego, berłem rektorskim, dziekan wręczał specjalne indeksy, a przewodniczący SW pamiątkowe znaczki uczelni. Każdej grupie została wykonana pamiątkowa fotografia z rektorami, dziekanem i przewodniczącym SW.

Po zakończeniu immatrykulacji rektor poprosił o uczczenie minutą ciszy tych którzy od nas odeszli.

Następnie głos zabrał przedstawiciel immatrykulowanych prof. Jan Pielok, który przypomniał lata ich studiów, profesorów z tamtych lat, oraz serdecznie podziękował za pamięć i organizację tej niepowtarzalnej uroczystości.

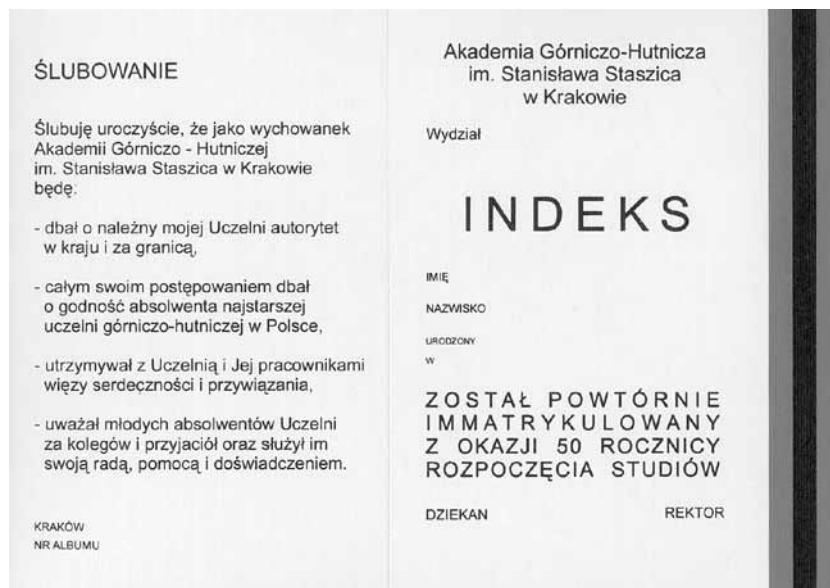
Gaudeamus igitur zakończyło centralną część uroczystości. Rektor zaprosił wszystkich do wspólnej i wydziałowych fotografii pod statua Stanisława Staszica – patrona AGH oraz do zwiedzenia uczelni.

Zakończeniem uroczystości w dniu 16 czerwca 2010, było tradycyjne koleżeńskie spotkanie jubilatów z rektorem i dziekanami w „Krakusie”. Biesiadowano, w atmosferze pełnej wspomnień, przyjaźni, cieszone się z tej uroczystości, snuto plany przyszłych spotkań koleżeńskich oraz oglądano i wybierano fotografie wykonane podczas uroczystości.

Organizatorami 37. odnowienia immatrykulacji w dniu 16 czerwca 2010, byli: dr inż. Krystyna Norwicz i przedstawiciele poszczególnych wydziałów z rocznika 1960/61. I tak z Wydziału Geologiczno-Poszukiwawczego: mgr inż. Andrzej Kurek, prof. Jan Kuśmierk oraz mgr inż. Aleksandra Żolnierczuk natomiast z Wydziału Geodezji Górniczej: mgr inż. Natalia Ostrowska, dr inż. Marian Soltys, dr inż. Małgorzata Szymczyk oraz prof. Jan Pielok.

Podsumowując 37. uroczystość dla rocznika 1960/61 w dniu 16 czerwca 2010 roku, immatrykulację odnowiło: 30 geologów i 30 geodetów studentów jubilatów.

dr inż. Krystyna Norwicz

Control Process SA

podpisanie porozumienia o współpracy

W dniu 23 czerwca 2010 roku na terenie AGH odbyło się uroczyste podpisanie „Porozumienia o współpracy” z firmą Control Process SA.

grody, certyfikaty jak i referencje wystawione przez klientów. W ślad za potrzebami rynku i rozwojem spółki powstawały nowe podmioty wchodzące w skład Grupy

foto.Z5

Spółka Control Process SA realizuje inwestycje przemysłowe we wszystkich gałęziach przemysłu jako generalny wykonawca inwestycji. Głównymi sektorami działalności Control Process SA są: ropa i gaz, energetyka, chemia i petrochemia, ochrona środowiska oraz sektor publiczny. Spółka Control Process SA realizuje kompleksowo inwestycje poprzez projektowanie, realizację dostaw, montaż, serwis, nadzór i rozruch. Grupa Control Process to szereg specjalistycznych spółek inżynierskich wspomagających realizowane zadania.

Firma Control Process istnieje od 1991 roku. Od momentu założenia Firma stawia na jakość i profesjonalizm wykonywanych usług, czego potwierdzeniem są liczne na-

Control Process, która obecnie liczy kilkanaście spółek realizujących kompleksowo zadania w głównych sektorach przemysłu. Spółki grupy kapitałowej CONTROL PROCESS zajmują się realizacją inwestycji przemysłowych. Łączy je jednakowo szybki, skoordynowany i niezawodny sposób działania. Występują na rynku pod wspólnym logo.

Porozumienie ma na celu swobodną wymianę poglądów i doświadczeń oraz jednoczesne działanie w ramach uczciwych, odpowiedzialnych i dopuszczalnych praktyk odnoszących się do praw własności intelektualnej.

Porozumienie zostało podpisane przez Mariana Wiata – Prezesa Zarządu Control Process SA oraz ze strony akademii przez

foto.Z5

prof. dr hab. inż. Antoniego Tajdusia – Rektora AGH.

Koordynatorzy porozumienia:

- ze strony AGH: dr inż. Ryszard Machnik
- ze strony Si Power: Marian Wiatr i Paweł Głogowski

✉ Aleksandra Wojdyła

Centrum Transferu Technologii AGH

Informacje Kadrowe

Na stanowisko profesora zwyczajnego zostali mianowani:

- prof. dr hab. inż. Janusz Kwaśniewski
Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki
- prof. dr hab. inż. Władysław Kubiak
Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki
- prof. dr hab. inż. Ludosław Stobierski
Wydział inżynierii Materiałowej i Ceramiki

Na stanowisko profesora nadzwyczajnego – na czas nieokreślony zostali mianowani:

- dr hab. inż. Piotr Czaja
Wydział Górnicztwa i Geoinżynierii
- dr hab. Jolanta Marciniak-Kowalska
Wydział Górnicztwa i Geoinżynierii
- dr hab. inż. Stanisław Skrzypek
Wydział Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej
- dr hab. inż. Edward Preweda
Wydział Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska
- dr hab. inż. Wiktor Kubiński
Wydział Zarządzania
- dr hab. inż. Zbigniew Szkutnik
Wydział Matematyki Stosowanej

Na stanowisko profesora nadzwyczajnego – na 5 lat zostali mianowani:

- dr hab. inż. Jadwiga Laska
Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki
- dr hab. inż. Marek Nocuń
Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki
- dr hab. Barbara Hutera
Wydział Odlewnictwa

Stopień doktora habilitowanego otrzymali:

- dr inż. Waldemar Pyda
Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki
- dr inż. Elżbieta Fornalik-Wajs
Wydział Energetyki i Paliw
- dr inż. Andrzej Bernasik
Wydział Fizyki i Informatyki Stosowanej
- dr Antoni Marczyk
Wydział Matematyki Stosowanej

Na podstawie materiałów dostarczonych przez Dział Kadrowo-Płacowy

Geofizyka powodzianom

W dniu 15 lipca 2010 r. w Auli Akademii Górniczo-Hutniczej odbyło się Seminarium pt. „Metody geofizyczne – skuteczna pomoc w ocenie stanu środowiska przed i po powodzi”, zorganizowane przez Katedrę Geofizyki Wydziału Geologii Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH. Do udziału w seminarium zostali zaproszeni przedstawiciele władz wojewódzkich, gmin, powiatów, sołectw z trzech województw Polski południowej, które najbardziej ucierpiały od powodzi w maju i czerwcu 2010 r. – małopolskiego, podkarpackiego i śląskiego. Obecni byli między innymi przedstawiciele Urzędu Miasta Dębicy, Katowic, Krakowa, Nowego Sącza, Starostwa Powiatowego Brzeska, Dębicy, Limanowej, Olkusza, Tarnowa, Urzędu Gminy z Ochotnicy Dolnej i Skrzyszowa.

Podczas Seminarium pracownicy WGGiOŚ AGH oraz zaproszeni przedstawiciele PBG Przedsiębiorstwa Badań Geofizycznych SA w Warszawie i Oddziału Geofizyki we Wrocławiu oraz Państwowego Instytutu Geologicznego-Państwowego Instytutu Badawczego z Warszawy wygłosili kilkanaście referatów. Ich tematyka była skupiona na wykorzystaniu nieinwazyjnych metod geofizycznych – sejsmiki inżynierskiej, georadaru, metod geoelektrycznych i mikrograwimetrii do oceny stanu wałów przeciwpowodziowych oraz rozpoznania terenów osuwiskowych w warunkach naturalnych. Przedstawiono także informację o bazie SOPO – Systemie Oslony Przeciw Osuwiskowej opracowanej i uzupełnianej w sposób ciągły przez PIG-PIB, a także przykłady badania usuwisk w gminie Lubień. Jeden referat był poświęcony technicom monitoringu lotniczego i satelitarnego.

Problemy prezentowane podczas Seminarium miały na celu wskazanie poszkodowanym możliwości wykorzystania nowoczesnych metod dla wcześniejszego rozpoznania terenów potencjalnie na-

rażonych na zniszczenie podczas katastrofalnych opadów deszczu lub powodzi. Zwrócono także uwagę na komplementarny w stosunku do innych metod wkład geofizyki. Podkreślono, że monitoring geofizyczny w sposób ciągły i szybki może pokazać aktualny stan wałów przeciwpowodziowych i miejsca koniecznej naprawy.

Prodziekan Wydziału GGiOŚ AGH – dr inż. Marzenna Chwastek otwiera Seminarium

Program Seminarium obejmował następujące wystąpienia:

1. *Dlaczego geofizyka może pomóc w ocenie stanu środowiska – szybko, nieinwazyjnie i efektywnie?* – Jadwiga Jarzyna – (Kierownik Katedry Geofizyki WGGiOŚ AGH),
2. *Badania osuwisk metodą georadarową – możliwości i ograniczenia* – Jerzy Karczewski, Jerzy Ziętek (AGH WGGiOŚ Katedra Geofizyki),
3. *Ocena stanu technicznego wałów przeciwpowodziowych przy pomocy metody GPR* – Tomisław Gołębiowski (AGH WGGiOŚ Katedra Geofizyki),
4. *Badania refrakcyjne w kartowaniu powierzchni poślizgu na osuwiskach* – Jerzy Dec (AGH WGGiOŚ Katedra Geofizyki),

5. *Zastosowanie metod geoelektrycznych w rozpoznaniu osuwiska w Kopalni Diabazu „Niedźwiedzia Góra” koło Krzeszowic* – Włodzimierz Jerzy Mościcki, Janusz Antoniuk, (prezentacja Wojciech Klityński) (AGH WGGiOŚ Katedra Geofizyki),
6. *Kompleksowe badania geofizyczne w ocenie stanu technicznego budowli hydrotechnicznych oraz stateczności zboczy osuwiskowych* – Zbigniew Be-

styński, Szymon Ostrowski, Grzegorz Pacanowski (PBG Przedsiębiorstwo Badań Geofizycznych SA w Warszawie),

7. *Badania geofizyczne wałów przeciwpowodziowych Odry po powodzi 1997 roku* – Jan Farbisz (PBG Przedsiębiorstwo Badań Geofizycznych SA w Warszawie, Oddział Geofizyki we Wrocławiu),
8. *Ocena stanu wałów i obwałowań metodą mikrograwimetryczną* – Janusz Madej, Sławomir Porzucek, Monika Łój (AGH WGGiOŚ Katedra Geofizyki),
9. *Wykorzystanie monitoringu lotniczego i satelitarnego do oceny zagrożenia powodziowego* – Stanisława Porzycka, Andrzej Leśniak (AGH WGGiOŚ Katedra Geoinformatyki i Informatyki Stosowanej),
10. *Ogólnopolska baza SOPO – System Oslony Przeciw Osuwiskowej* – Dariusz Grabowski (prezentacja Marcin Kulak) (PIG-PIB Warszawa),
11. *Osuwiska w Karpatach na przykładzie gminy Lubień* – P. Olchowy i Janusz Olszak (AGH WGGiOŚ Katedra Analiz Środowiskowych i Kartografii),

Więcej informacji o Seminarium można uzyskać na stronie internetowej Katedry Geofizyki WGGiOŚ AGH:

www.geofizyka.agh.edu.pl

prof. Jadwiga Jarzyna

Internet Beta 2010

„Prawdopodobnie najlepsza konferencja branży internetowej w Polsce” odbyła się w Rzeszowie w dniach 15–17 września 2010. Mowa o InternetBeta, organizowanej przez Mateusza Tuleckiego z Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania. Czytelników nie powinno mylić to, że odbyła się ona na mniejszej uczelni i w mniejszym mieście – hasło reklamowe, od którego zaczyna się ten tekst, może odpowiadać prawdzie. Chociażby lista prelegentów może robić wrażenie. Jedną z ważniejszych zalet tej konferencji jest jej interdyscyplinarność. Najwięcej mówi się o tym, jak robić biznes w Internecie, ale wiele można usłyszeć o wpływie nowych mediów na inne dziedziny życia: prawo, relacje społeczne, edukację. Tym ostatnim chciałbym się niżej nieco szerzej zająć.

Przyznam, że czuję lekki niedosyt, jeśli chodzi o ten obszar. Prawie nie było poświęconych mu prezentacji. Nie chodzi tylko o Internet w kształceniu formalnym, ale też o stosowanie metod e-learningowych w doskonaleniu zawodowym i wszelkich formach szkoleń w biznesie. To pręźnie rozwijająca się dziedzina, a na InternetBeta nie było tego widać. Tym niemniej pewne wnioski dało się wyciągnąć.

Już pierwszego dnia wystąpiły dwie największe „gwiazdy” konferencji. Pierwszą był Aleksander Bard, szwedzki muzyk, ale też filozof kultury. Relacjonował poglądy i tezy, które zawarł w swej głośniejszej książce „Netokracja”. Punktem wyjścia jest dla niego to, że aktualnie widzimy historię ludzkości przez pryzmat rozwoju technologicznego, co odzwierciedlone jest w nazwach takich, jak „epoka kamienia łupanego” czy „epoka industrialna”. Jego zdaniem to błąd – powinniśmy wyjść od tego, jaka jest dominująca technologia informacyjna. Ze względu na to wyróżnił 4 epoki, oparte o: słowo mówione, pisane, drukowane i wreszcie Internet, który jest ostatnią

wielką rewolucją. W nią właśnie weszliśmy. Zmieni ona nie tylko dominujący sposób rozpowszechniania informacji, ale i niektóre relacje społeczne czy podstawowe cele jednostek i grup. Zmieni też edukację: liniowość i uczenie się jednej rzeczy na raz odejdą do lamusa. Tezy kontrowersyjne, ale też pobudzające do myślenia.

Po południu mogliśmy usłyszeć prof. Lawrence’a Lessiga, prawnika z Uniwersytetu Stanforda, twórcę ruchu Creative Commons. O otwartych licencjach prawa autorskiego pisaliśmy już na tych łamach, powtórzę więc jedynie główną tezę prelegenta: prawo autorskie musi być mądrym kompromisem, który zarówno chroni autorów, jak i pobudza rozwój kultury. Po raz kolejny zachęczę niniejszym do zapoznania się i skorzystania z serwisu **Open AGH**. Ośmielę się zaryzykować twierdzenie, że ta inicjatywa dorównuje swą innowacyjnością i potencjalną siłą oddziaływania wielu nowoczesnym projektom technicznym realizowanym na wydziałach naszej uczelni. Warto też zauważyć, że wielu słuchaczy uznało prezentację Lessiga za najlepsze publiczne wystąpienie, jakiego byli w życiu świadkami.

Jarosław Sobolewski ze Związku Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska nie miał prezentacji o kształceniu, ale poruszył pokrótce ten wątek. Wspominał, że udostępnianie materiałów edukacyjnych w formie cyfrowej jest dziś koniecznością i trudno mi się z tym spierać. Nie zgadzam się natomiast z jego uwagą, że szkolnictwo wyższe powinno być nastawione na przekazywanie wiedzy. Ta we współczesnym świecie starzeje się niesamowicie szybko, szczególnie w dziedzinach technicznych. Pewien kanon wiedzy przekazać studentom oczywiście trzeba, ale ważniejsze jest

wyrobienie w nich nawyku nieustannego jej aktualizowania.

Marek Zwoliński z Fundacji Widzialni, pokazał, jak korzyści niesie przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu przez odpowiednie preparowanie treści prezentowanych w Sieci. Kierował swe słowa głównie do internetowych przedsiębiorców, którzy szukają nowych grup klientów, ale łatwo było też wyciągnąć wnioski dla edukacji. Kształcenie osób niepełnosprawnych ruchowo czy wzrokowo to także świetna inwestycja.

Anna Deręgowska-Watza z Planet PR pokazała siłę lokalnych społeczności gromadzących się w Internecie. Podawała przykłady regionów, miast czy dzielnic, ale i uczelnie, taka jak AGH, mogłaby zobaczyć, jak wykorzystywać aktywność i potencjał swoich studentów, absolwentów i pracowników, którzy już są obecni w Sieci, poza oficjalnymi strukturami uczelni, ale jednak pod jej nazwą.

Wreszcie niżej podpisany mówił o tym, jak różnią się nauka w szkole czy na uczelni od nauki w Sieci (której oddajemy się powszechnie poza godzinami pracy). Starłem się pokazać, że powszechność korzystania z Internetu sprawi, że uczyć się zaczną stawiać inne wymagania prowadzącym zajęcia, bo tradycyjny model edukacyjny im nie odpowiada, a nieraz ich wręcz nudzi.

Podsumowując, choć odbyła się dopiero druga edycja konferencji InternetBeta, to można już mówić, że staje się ona najważniejszym miejscem spotkania ludzi, dla których Internet jest miejscem pracy. Jednocześnie pokazuje ona, że osoby, które zaliczają się do tej właśnie grupy, już wkrótce stanowią mogą większość, przynajmniej w gronie pracowników umysłowych.

✉ Jan Marković

Centrum e-Learningu AGH
<http://www.cel.agh.edu.pl>

Spotkanie promocyjne kierunków technicznych, matematycznych i przyrodniczych

W poniedziałek 6 września 2010 w Auli AGH odbyło się spotkanie, którego celem była promocja kierunków technicznych, matematycznych i przyrodniczych, w tym też kierunków zamawianych. Prezentacja adresowana była do młodzieży ponadgimnazjalnej, zaś organizatorami spotkania było Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Akademia Górniczo-Hutnicza oraz Politechnika Krakowska.

Podczas spotkania prof. Zbigniew Kąkol Proroktor AGH ds. Kształcenia, zaprezentował wykład p.t. „Tomografia komputerowa – przykład działań interdyscyplinarnych”, zaś prof. Leszek Mikulski Proroktor PK ds. Studenckich wykład p.t. „Sterowanie optymalne w budownictwie i mechanice”. W holu przed aulą odbywały się prezentacje przygotowane dla uczestników przez pracowników działów promocji AGH i PK.

Kampania promocyjna na rzecz kierunków matematycznych, przyrodniczych, technicznych, to projekt realizowany przez MNiSW. Realizacja projektu ma przyczynić się do promowania wyżej wymienionych kierunków wśród uczniów gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych w wieku 12-19 lat oraz rodziców.

✉ Maciej Okoń

V posiedzenie Komisji Geomatyki Górniczej PTIP

1 lipca br. na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH w Krakowie odbyło się V posiedzenie Komisji Geomatyki Górniczej Polskiego Towarzystwa Informatyki Przestrzennej.

Na spotkaniu omówiono postępy w procesie zastosowania certyfikatów cyfrowych do zabezpieczania dokumentacji mierniczo-geologicznej w Katowickim Holdingu Węglowym SA. Projekt został przygotowany przy wykorzystaniu własnego centrum certyfikacji oraz indywidualnych kluczy USB.

Kolejnym zagadnieniem było modelowanie przestrzenne 3D zakładu górniczego. Przedyskutowano wybrane aspekty budowy przestrzennego modelu osiowego wyrobisk górniczych, takie jak metodyka jego utworzenia oraz reguły powiązania osi z bazami danych oraz innymi warstwami tematycznymi. Technologia ta już teraz powinna stanowić poważne wyzwanie dla służb mierniczych w aspekcie unowocześniania metod pomiarów dołowych. Efektem prac komisji będzie rozbudowa i modyfikacja zaproponowanej w 2008 roku

przez KGG normy SGG-101 „Model 3D Wyrobisk Górniczych – Digitalizacja i wizualizacja” (dostępna na stronie komisji). Warto podkreślić, że trójwymiarowy model osiowy wyrobisk został już wykonany dla kopalni LW Bogdanka SA oraz jednej z kopalń KHW SA.

W dalszej części spotkania omówiono efekty pierwszego eksperymentu zrealizowanego w KHW SA, który polegał na uruchomieniu intranetowego serwera WMS (Web Map Service). Usługa ta pozwala na publikację map górniczych w sieci, które udostępniane są za darmo w zabezpieczonym intranecie spółki. Istotne jest to, że WMS publikowany jest z wykorzystaniem bezpłatnego oprogramowania typu „open source”. Eksperyment ten otwiera nowe możliwości przetwarzania danych górniczych.

Kolejnym zagadnieniem było omówienie pracy doktorskiej członka KGG

mgr. inż. Dariusza Bieguna zatytułowanej „Generowanie wielkoskalowych map górniczych w środowisku CAD”, którą wygłosił on 17 czerwca 2010 na WGGIŚ AGH. Przedstawił w niej koncepcję wykorzystania nowoczesnych technologii zaimplementowanych w ostatnich latach w programie AutoCAD, takich jak bloki dynamiczne i reaktory do tworzenia jednorodnej w treści i wyświetlanej w różnych skalach mapy wyrobisk górniczych.

W dalszej części omówiono problematykę wdrażania oprogramowania do przetwarzania danych górniczych oraz możliwości wykorzystania do tego celu reguł unijnej dyrektywy INSPIRE.

Ostania część posiedzenia poświęcona została przygotowaniom do II Sesji Geomatyki Górniczej w ramach Szkoły Eksploatacji Podziemnej w 2011 roku. Materiały z I Sesji „Informatyka w górnictwie – geomatyka górnicza” dostępne są w internecie.

Niniejszym chciałbym podziękować za życzliwą pomoc dziekanowi prof. Marianowi Mazurowi oraz prof. Józefowi Czai w organizacji pracy Komisji na Naszym Wydziale.

dr inż. Artur Krawczyk

Posiedzenie Komitetu Narodowego w AGH

W dniu 22 lipca 2010 w Akademii Górniczo-Hutniczej odbyło się posiedzenie Komitetu Narodowego ds. Współpracy z Międzynarodową Federacją Towarzystw Mikroskopowych (International Federation of Societies for Electron Microscopy, IFSM). Posiedzenie zostało zwołane na wniosek przewodniczącej Komitetu Narodowego, prof. Aleksandry Czyrskiej-Filemonowicz. Na posiedzeniu przedyskutowano bieżącą działalność Komitetu Narodowego, szczególnie jego rolę w integracji środowisk mikroskopowych w wielu dziedzinach nauki, np. inżynierii materiałowej, fizyki, chemii, biologii, nauk medycznych.

Komitet Narodowy ds. Współpracy z Międzynarodową Federacją Towarzystw Mikroskopowych (KN IFSM) został utworzony przez Prezydium Polskiej Akademii Nauk w październiku 2007 roku. Na Przewodniczącą Komitetu Narodowego IFSM powołano panią prof. A. Czyrską-Filemonowicz (Wydział Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej AGH). W skład Komitetu powołani zostali także prof. Hieronim Bartel – Zastępca Przewodniczącej (Uniwersytet Medyczny w Łodzi), prof. Szczepan Biliński (Uniwersytet Jagielloński), dr hab. Piotr Dłużewski (Instytut Fizyki PAN), prof. Jan Dutkiewicz (Instytut Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN), dr inż. Elżbieta Jezier-

ska (Politechnika Warszawska), prof. Janusz Kubrakiewicz (Uniwersytet Wrocławski), prof. Andrzej Łukaszyk (Uniwersytet Medyczny w Poznaniu), dr inż. Grzegorz Michta – Sekretarz (Wydział Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej AGH), dr hab. Andrzej Marszałek prof. UMK (Collegium Medicum w Bydgoszczy), prof. Danuta Stróż (Uniwersytet Śląski), prof. Michał Żelechower (Politechnika Śląska).

Komitet Narodowy KN IFSM zajmuje się koordynacją współdziałania polskiego środowiska naukowego z International Federation of Societies for Electron Microscopy (IFSM), niezależną federacją działającą w ramach ICSU, której celem jest rozwija-

nie międzynarodowej współpracy pomiędzy specjalistami w dziedzinie mikroskopii. Zajmuje się także współpracą i integracją wszystkich środowisk naukowych w Kraju wykorzystujących techniki mikroskopowe w swoich badaniach. Komitet Narodowy KN IFSM ściśle współpracuje z Polskim Towarzystwem Mikroskopii oraz Komisją Mikroskopii działającą przy Komitecie Genetyki Człowieka i Patologii Molekularnej PAN. Jest wspólnym reprezentantem tych środowisk w strukturach międzynarodowych, co jest bardzo korzystne dla wizerunku polskiej mikroskopii w świecie.

Opracował dr inż. Grzegorz Michta.

Doktorant AGH zdobył Studenckiego Nobla 2010

Miroslaw Zajdel, doktorant Informatyki w AGH, a także student III roku Zarządzania i Inżynierii Produkcji zdobył Nagrodę dla najlepszego studenta w konkursie Studencki Nobel. Nagrodę wręczono w 5 lipca 2010 w Belwederze w Warszawie.

Celem konkursu Studencki Nobel, organizowanego przez Niezależne Zrzeszenie Studentów, jest wypromowanie oraz nagrodzenie najzdolniejszych studentów z całej Polski. Do tegorocznej – drugiej edycji konkursu zgłosiło się 779 studentów z 548 uczelni.

Miroslaw Zajdel prowadzi samodzielne prace badawcze z zakresu modelowania i symulacji zachowań tłumu w sytuacjach zagrożenia oraz uczestniczy w licznych projektach naukowych. Jest autorem wielu artykułów, referatów, m.in. na temat optymalizacji sieci transportowych, zachowań stadnych oraz teorii gier w etnologii.

Serdecznie gratulujemy!

(red)

Kalendarium rektorskie

16 czerwca 2010

- Odnowienie immatrykulacji po 50. latach (Wydział Geologiczno-Poszukiwawczy oraz Wydział Geodezji Górniczej).
- Spotkanie z prezesem Polsko-Chorwackiej Izby Przemysłowo-Handlowej Pawłem Włodarczykiem.

18 czerwca 2010

- Posiedzenie Nadzwyczajne Zjazdu Krajowego Stowarzyszenia Wychowanków AGH.
- Podpisanie Porozumienia o współpracy z Saint-Gobain Glass Polska Sp. z o.o.
- Uroczyste posiedzenie Senatu AGH poświęcone Promocjom Doktorskim.

18–19 czerwca 2010

- Międzynarodowa konferencja pt. „Drivers of Change and Choice: What Can We Learn About Competitiveness By Comparing U.S. and EU Education at the University Level?” w Warszawie.

22 czerwca 2010

- Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza Rady Zakładowej ZNP AGH.
- Posiedzenie Grupy Roboczej projektu „Perspektywa Technologiczna Kraków – Małopolska 2020”.

23 czerwca 2010

- Podpisanie umowy o współpracy z firmą Control Process SA.
- Spotkanie Komitetu Serującego – KiC Węzeł Wiedzy i Innowacji, Zrównoważona Energia.

22-23 czerwca 2010

- Udział w Konferencji Advanced Materials & Technologies 2010 w Zakopanem.

24 czerwca 2010

- Spotkanie z Prorektorem ds. Kształcenia Politechniki Łódzkiej prof. Krzysztofem Józwickim w sprawie utworzenia międzyuczelnianych studiów na kierunku Chemia budowlana.
- Spotkanie z prof. Józefem Murzyńcem – Dziekanem Wydziału Rzeźby ASP w Krakowie. Tematem spotkania była kontynuacja współpracy pomiędzy AGH a ASP.
- Seminarium nt. perspektyw rozwoju poszukiwań gazu łupkowego zorganizowane przez firmę Schlumberger i Centrum Problemów Energetycznych AGH.

25 czerwca 2010

- Spotkanie pracowników oraz władz AGH z Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbarą Kudrycką. Dyskusja na temat kształcenia kadry inżynierskiej na potrzeby energetyki.
- Podpisanie Umowy Konsorcjum Naukowo-Przemysłowego GeoCo2.
- XX. Ogólnopolskie Spotkanie Dziekanów Wydziałów Chemicznych.
- Pierwsze Posiedzenie Rady Małopolskiego Parku Technologii Informacyjnych w siedzibie Krakowskiego Parku Technologicznego.

26 czerwiec 2010

- Zakończenie 21. roku działalności Uniwersytetu Otwartego AGH oraz wręczenie słuchaczom UO certyfikatów ukończenia wykładów.

28 czerwca 2010

- Symposium „Stanisław Staszic – twórca polskiego wyższego szkolnictwa technicznego” zorganizowanym w Politechnice Świętokrzyskiej w Kielcach.
- Spotkanie organizacyjne studentów i przedstawicieli wszystkich uczelni biorących udział w przygotowaniach do Dni Jana Pawła II – 2010.
- Spotkanie z Rektorem Prof. Dzulkifli A. Razakiem, w celu podpisania umowy o współpracy pomiędzy AGH i Universiti Sains Malaysia.
- Posiedzenie Komitetu Sterującego Konsorcjum „Zgazowanie Węgla”.
- Spotkanie z przedstawicielami R&D EDF w sprawie współpracy.

29 czerwca 2010

- Podpisanie umowy o współpracy z Universiti Sains Malaysia.

30 czerwca 2010

- Udział w uroczystej Gali podsumowującej II edycję Programu Edukacyjnego „ZainSTALuj się”, realizowanego przez ArcelorMittal Poland S.A. we współpracy z Polskim stowarzyszeniem Zarządzania Kadrami i Business for Society połączone z przyznaniem AGH tytułu „Uczelni Przyjaznej Biznesowi”.

30 czerwiec – 2 lipiec 2010

- Posiedzenie Komitetu Sterującego KiC Węzeł Wiedzy i Innowacji, Zrównoważona Energia.

1 lipca 2010

- Wręczenie stypendiów 2 studentom AGH w ramach programu stypendialnego Fundacji ABB im. Jürgena Dormanna dla Wspierania Edukacji na Kierunkach Technicznych.
- Posiedzenie Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa.

1–3 lipca 2010

- Konferencja Stowarzyszenia Uniwersytetów Regionu Karpackiego ACRU na Ukrainie.

2 sierpnia 2010

- Seminarium „Własność przemysłowa w innowacyjnej gospodarce. Zarządzania innowacjami: ekonomiczne aspekty własności przemysłowej”.
- VIII Międzynarodowa Konferencja „Nowoczesne Technologie Odlewnicze – Ochrona Środowiska” oraz w Jubileuszu 45-lecia pracy naukowej prof. dr hab. inż. Józefa Dańko.

5 lipca 2010

- Posiedzenie Rady Seniorów AGH.
- Posiedzenie Rady Naukowej INITECH.
- Spotkanie z marszałkiem województwa małopolskiego Markiem Nawarą.

6–9 lipca 2010

- Wizyta przedstawicieli Władz Hokkaido University, podczas której została podpisana umowa, której celem jest wdrożenie wspólnego programu tzw. podwójnego dyplomowania.

7 lipca 2010

- Otwarcie VIII. Międzynarodowego Sympozjum Tribologicznego Insycont 2010.

8 lipca 2010

- Podpisanie Porozumienia o współpracy naukowo-technicznej z Instytutem Ceramiki i Materiałów Budowlanych w Warszawie.

- Posiedzenie Komitetu Naukowego VII. Międzynarodowego Kongresu Górnictwa Węgla Brunatnego.

12 lipca 2010

- Spotkanie z Prezesem NOT-u w Warszawie dotyczące organizacji Światowego Zjazdu Inżynierów Polskich.
- Uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa Politechniki Śląskiej prof. Jakubowi Siemkowi.

13 lipca 2010

- Posiedzenie Komitetu Sterującego dla Przygotowania Zagospodarowania Legnickiego Zagłębia Górnico-Energetycznego Węgla Brunatnego.

14 lipca 2010

- Uroczystość wmurowania kamienia węgielnego pod Centrum Informatyki AGH.
- Uroczystość wręczenia Stypendiów Naukowych Miasta Krakowa w Urzędzie Miasta Krakowa.

15 lipca 2010

- Spotkanie z wicemarszałkiem województwa małopolskiego Markiem Sową.

19 lipca 2010

- Udział w spotkaniu przedstawicieli uczelni krakowskich z przedsiębiorcami dotyczącym kształcenia studentów w zakresie języków obcych. Spotkanie zorganizowane z inicjatywy Wojewody Małopolskiego.

28 lipca 2010

- Spotkanie z władzami chińskiej uczelni, Anhui University of Science and Technology, podczas którego omówiono zasady nauczania w AGH i AUST oraz poruszono kwestie wspólnego prowadzenia kursów na wszystkich stopniach kształcenia.

4 sierpnia 2010

- Posiedzenie Komitetu Sterującego KiC Węzeł Wiedzy i Innowacji, Zrównoważona Energia.

18 sierpnia 2010

- Posiedzenie Komitetu Sterującego KiC Węzeł Wiedzy i Innowacji, Zrównoważona Energia.

25 sierpnia 2010

- Podpisanie umowy w sprawie współpracy przy wspólnej realizacji projektu „Małopolska Sieć Szerokopasmowa” zawarta pomiędzy AGH, Uniwersytetem Jagiellońskim oraz Województwem Małopolskim.

15–18 sierpnia 2010

- Wyjazd do Austrii w związku z wizytą studyjną w firmach austriackich zorganizowaną przez firmę Novmar.

20 sierpnia 2010

- Posiedzenie Zespołu Sterującego ACMiN.

23 sierpnia 2010

- Konferencja JEMS 2010 – Joint European Magnetic Symposia.

24 sierpnia 2010

- Spotkanie z wiceprezydent Tarnowa Dorotą Skrzyńiarz.

1 września 2010

- Posiedzenie Komitetu Sterującego KiC Węzeł Wiedzy i Innowacji, Zrównoważona Energia.

2 września 2010

- Wyjazd do kopalni odkrywkowych w celu pozyskania bloków skalnych do kolejnej edycji pleneru rzeźbiarskiego.
- Spotkanie z Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbarą Kudrycką w Warszawie.

3 września 2010

- Konferencja pt. „Nowoczesna szkoła zawodowa – bliżej człowieka, techniki i rynku pracy”, zorganizowana w Mielcu, przez tamtejsze Centrum Kształcenia Praktycznego Doskonalenia Nauczycieli.
- IV Warsztaty Strategiczne Zespołu ds. Aktualizacji Strategii Rozwoju Województwa Małopolskiego do 2020 roku.
- Wyjazd z delegacją prezydenta Bronisława Komorowskiego do Niemiec. Uczczenie pamięci ofiar nazistów na terenie byłego obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen.
- Spotkanie Międzynarodowego Uniwersytetu Zasobów (Annual Meeting of the International University of Resources) – spotkanie organizowane przez Wydział Górnictwa i Geoinżynierii.

4 września 2010

- Spotkanie z rektorem Narodowego Uniwersytetu Górniczego w Dniepropietrowsku Giennadijem Piwniakiem.

5–7 września 2010

- Konferencja „Polska Ceramika 2010”.

5–10 września 2010

- Seminarium pt. „Dni Czystego Węgla” podczas którego prof. Tomasz Szmuc zaprezentował „Innovation in Clean Coal Technologies-Polish Node in the Framework of KIC – InnoEnergy”.
- W seminarium uczestniczyli również przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki.

6 września 2010

- Spotkanie promocyjne kierunków technicznych, matematycznych i przyrodniczych (w tym też kierunków zamawianych), zorganizowane przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Akademię Górniczo-Hutniczą oraz Politechnikę Krakowską, adresowane do młodzieży ponadgimnazjalnej.
- Krakowski Salon Maturzystów Perspektywy 2010 w Auditorium Maximum UJ.
- Spotkanie z marszałkiem województwa małopolskiego Markiem Nawarą.

8 września 2010

- Międzynarodowe Sympozjum „AIR POLLUTION ABATEMENT CATALYSIS APAC 2010” w AGH.
- Spotkanie z uczestnikami programu Campus AGH 2010 (I Adaptacyjny Obóz Studencki).
- Obrady Światowego Zjazdu Inżynierów Polskich w Warszawie.
- Posiedzenie Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych w Warszawie.
- XX. Fourm Ekonomiczne w Krynicy. Uroczysta gala Małopolskiej Nagrody Gospodarczej.

9 września 2010

- Spotkanie z JE Kardynałem Stanisławem Dziwiszem.

10 września 2010

- Konferencja z okazji jubileuszu 35-lecia kopalni „Olkusz-Pomorzański”.

Media o AGH

Masowe oblężenie studiów w Krakowie

Dziennik Polski 1.7.2010

Mimo że wyniki matur do wczoraj nie były jeszcze znane, już pojawili się zapobiegliwi maturzyści, którzy hurtowo wybrali wiele kierunków studiów. Na Uniwersytecie Jagiellońskim rekordzista zarejestrował się na jedenastu. Hurtowe zapisy nie są możliwe na Akademii Górniczo-Hutniczej, gdzie wprowadzono ograniczenia. – W ramach jednej opłaty rekrutacyjnej kandydat może rejestrować się na pięć wybranych kierunków – mówi Bartosz Dembiński, rzecznik prasowy AGH. Opłata wynosi 70 zł. Za pomocą elektronicznego systemu maturzysta tworzy ranking kierunków. Na pierwszym miejscu wybiera najważniejszy. Jeśli się nań dostanie, pozostałe są automatycznie odrzucane przez system.

Wakacje, a na krakowskich uczelniach praca wre

Polska Gazeta Krakowska 5.7.2010

Studenci krakowskiej Akademii Górniczo-Hutniczej będą mogli wyjechać na roczny staż na Uniwersytecie Hokkaido i zdobyć dyplom obu uczelni. Prace magisterskie i doktoranckie pisane i oceniane będą w języku angielskim. Na początku w programie weźmie udział dziesięciu studentów – pięciu z uczelni krakowskiej, pięciu z japońskiej. Umowa między uczelniami zostanie podpisana w najbliższy wtorek na AGH. Obie uczelnie współpracują od 2007 roku, lecz dotąd skupiały się głównie na promowaniu wzajemnej wymiany akademickiej i naukowej. Poza możliwością zdobycia podwójnych dyplomów, zacieśnienie współpracy umożliwi także: wymianę kadry wydziałowej oraz partnerów badawczych, wymianę studentów, wymianę w obszarze materiałów dydaktycznych, publikacji i wszelkich informacji oraz prowadzenie wspólnych projektów naukowych i organizację sympozjów.

Pokonał 778 innych wybitnych studentów

Rzeczpospolita 7.7.2010

Studencki Nobel to konkurs organizowany przez Niezależne Zrzeszenie Studentów. Jego celem jest promowanie wybitnych studentów, którzy mają osiągnięcia naukowe, wyróżniają się wiedzą, działalnością naukową i społeczną. W tym roku do konkursu stanęło 779 osób. Studenckiego Nobla 2010 wręczono w poniedziałek w Belwederze w Warszawie. Otrzymał go Mirosław Zajdel, absolwent informatyki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, student trzeciego roku zarządzania i inżynierii produkcji na tej uczelni oraz jednocześnie jej doktorant. Zajdel jest autorem artykułów, m.in. na temat optymalizacji sieci transportowych, zachowań stadnych. Jest laureatem licznych konkursów i stypendiów. Nagrodzony został przez rektora AGH Złotą Odznaką Stanisława Staszica. Zajął trzecie miejsce w konkursie na najlepszego studenta Primus Inter Pares 2009. Jest dwukrotnym stypendystą ministra nauki i szkolnictwa wyższego. Należy do stowarzyszenia Mensa Polska.

Geolodzy z AGH na tropie najgłębszego kanionu

Polska Gazeta Krakowska 12.7.2010

Geolodzy i wulkanolodzy z AGH z innymi naukowcami z polskich uczelni wyznaczają granice parku narodowego w kanionie rzeki Colca w Peru, najgłębszym kanionie świata. Dostali to zadanie „w spadku” po swoich kolegach z AGH, którzy 29 lat temu jako pierwsi na świecie przepłynęli kanion. – Pracujemy wokół miasteczka górniczego Orcopampa to na północ od kanionu – informuje dr Andrzej Gafaś geolog i wulkanolog z AGH. Żeby odpowiedzieć na pytanie, co porabiają w Peru polscy naukowcy, trzeba się cofnąć do 1981 roku. Wtedy pięciu studentów AGH z klubu kajako-

wego Bystrze przepłynęło kanion, którego ściany wznoszą się z prawej strony na 4 tys. 200 metrów powyżej rzeki Colca, zaś z lewej na ponad 3 tys. 200 metrów. Później studenci poprosili o audiencję u prezydenta Peru, by oznajmić mu, że ma w swoim kraju najgłębszy kanion na świecie. O swym osiągnięciu powiadomili też National Geographic. Jeden z odkrywców, Jurek Majcherczyk, spotkał się z prof. Paulo w 2002 roku. Padła propozycja, by badacze z krakowskich uczelni kontynuowali eksplorację kanionu Colca i okolicy oraz podjęli dzieło tworzenia tam parku narodowego. Po odkryciu Polaków sprzed 29 lat kanion Colca stał się sławny. Rocznie przyjeżdża tam 150 tys. turystów i jest to drugie, po Machu Picchu, miejsce najczęściej odwiedzane. – Okoliczni mieszkańcy poczuli przyływ gotówki, wygrzebali ludowe stroje i zaczęli zarabiać pieniądze – mówi prof. Andrzej Paulo, geolog i wulkanolog z AGH. Poprawiła się sytuacja materialna ludzi, ale zagrożona jest przyroda. W okolicy kanionu jest około 90 obiektów, w których mogą nocować turyści, tylko dwa z nich mają szambo. Nieczystości lądują w rzece Colca. Deweloperzy chcą budować hotele, gdzie się da, najlepiej blisko kanionu. Park ma chronić środowisko przed dewastacją. Teraz naukowcy oprócz prac badawczych biorą udział w międzynarodowej konferencji naukowej w Peru. Będą przekonywać władze, że trzeba stworzyć park. Zadanie nie jest proste. – Jesienią będą tam wybory, a wiadomo, że przed wyborami podejmowanie decyzji przychodzi politykom z trudem – mówi prof. Paulo.

AGH buduje Centrum Informatyki

Onet.pl 14.7.2010

W środę odbyła się uroczystość wmurowania kamienia węgielnego pod inwestycję. Jak poinformował rektor AGH prof. Antoni Tajduś, czterokondygnacyjny budynek pomieści sale wykładowe, seminaryjne, laboratoria, pomieszczenia dla doktorantów i osób pracujących przy realizacji projektów europejskich oraz pokoje gościnne dla zapraszanych wykładowców.

Budynek pozwoli pomieścić specjalistyczną aparaturę i sprzęt komputerowy Katedry Informatyki AGH. Według władz uczelni nowa inwestycja jest odpowiedzią na konieczność zwiększenia liczby kształconych inżynierów informatyków. Rozwój tej gałęzi przemysłu znalazł się wśród strategicznych działań podejmowanych przez władze województwa małopolskiego i krakowskiej uczelni. Budowa Centrum Informatyki AGH otrzymała 55 mln zł unijnego wsparcia w ramach Małopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego, w którym została wpisana na listę zadań szczególnie istotnych dla rozwoju regionu.

W sumie AGH otrzymała wsparcie z MRPO na sześć projektów, których łączna wartość wynosi ponad 96 mln zł, z czego unijne dofinansowanie przekracza 66 mln zł.

Centrum Informatyki AGH

Gazeta Wyborcza 15.7.2010

U zbiegu ulic Nawojki i Kawiorów AGH wmurowała wczoraj kamień węgielny pod budowę Centrum Informatyki. Uczelnia będzie mogła kształcić więcej inżynierów informatyków, na takich jest bowiem wielkie zapotrzebowanie.

Dziś rozwój przemysłu IT jest już jednym z najważniejszych kierunków, w jakim chcą pójść nie tylko małopolskie uczelnie techniczne, ale i władze regionu. Dlatego AGH przekonuje, że centrum, którego budowa ruszyła już kilka miesięcy temu, jest w Krakowie niezbędne. Ponad 7 tys. m kw. nowoczesnej powierzchni (z czego prawie połowa przystosowana zostanie na potrzeby dydaktyczne) wyposażonej w specjalistyczną aparaturę i sprzęt komputerowy, sale wykładowe i konferencyjne, a także pokoje pracowników naukowych mają zapewnić właściwe warunki kształcenia wciąż rosnącej liczbie studentów. – W 15 specjalistycznych laboratoriach prowadzone będą badania, które mogą wiele wnieść w rozwój przemysłu informatycznego w Krakowie. Obecnie jedna czwarta

tej branży jest zlokalizowana właśnie w naszym województwie – mówi prof. Krzysztof Zieliński, kierownik Katedry Informatyki AGH, która będzie zarządzać nowoczesnym centrum. Centrum Informatyki jest kolejną rozpoczętą w tym roku inwestycją realizowaną przez AGH, pozostałe to: Akademickie Centrum Materiałów i Nanotechnologii oraz nowy budynek Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki. Ku końcowi zbliża się powoli budowa Multimedialnego Centrum Językowego AGH. To z kolei odpowiedź na potrzeby współczesnego rynku pracy, wymagającego od absolwentów technicznych kierunków znajomości specjalistycznego języka obcego. Centrum powstaje z myślą o studentach kierunków technicznych oraz matematyczno-fizycznych.

Na AGH powstaje Centrum Informatyki

Polska Gazeta Krakowska 15.7.2010

Sale wykładowe mogące pomieścić kilkuset słuchaczy, laboratoria, pracownie dla doktorantów – już za dwa lata studenci i pracownicy nauki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie będą mogli korzystać z nowoczesnego Centrum Informatyki, który powstaje przy zbiegu ulic Nawojki i Kawiory. Budynek, którego całkowita powierzchnia ma wynosić ponad 10 tys. mkw. został dofinansowany z unijnej kasy – kwotą prawie 55 mln zł. Wczoraj oficjalnie ruszyła jego budowa. – Chcemy się rozwijać, otwieramy kolejne kierunki na naszej uczelni. Dzięki budowie Centrum będziemy mogli zwiększyć ilość studentów i prowadzonych tutaj prac badawczych – podkreśla rektor AGH prof. Antoni Tajduś. Centrum Informatyki AGH będzie miało cztery kondygnacje. Znajdą się tutaj m.in. dwie sale wykładowe dla 350 słuchaczy oraz dodatkowa sala konferencyjna dla 200 osób. Jak podkreśla wykonawca projektu, będzie on również przyjazny dla osób niepełnosprawnych. Zakończenie jego budowy planowane jest w trzecim kwartale 2012 roku.

Oblężenie kierunków technicznych

Gazeta Wyborcza 19.7.2010

Na AGH radość. Ponad 15,5 tys. chętnych, o 4 tys. więcej niż przed rokiem i wszystkie miejsca obsadzone podczas pierwszej rekrutacji. W Akademii największą popularnością cieszyły się: budownictwo (8,4 osoby na jedno miejsce), geodezja i kartografia (7,8), kulturoznawstwo (6,4), socjologia (6) oraz mniej znane kierunki, jak inżynieria akustyczna (5,2), inżynieria biomedyczna (4,8), zarządzanie (4,5) oraz turystyka i rekreacja, gdzie na jedno miejsce było prawie 4 chętnych. Władze uczelni ogromnej popularności kierunków technicznych upatrują w obowiązkowej matematyce na maturze. – Wielu maturzystów stwierdziło zapewne, że jeśli mają maturę z matematyki, mogą spróbować swoich sił na uczelni technicznej – mówi prof. Andrzej Tytko, przewodniczący Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej. – Poza tym marka AGH zaczyna się pokazywać poważnie na rynku, no i coraz powszechniejsze wśród młodych jest myślenie, że po studiach trzeba też coś będzie robić, a tytuł inżyniera daje lepszą przepustkę do pracy niż popularny kierunek humanistyczny – podkreśla.

Krakowskie uczelnie oblężone

Dziennik Polski 20.7.2010

Medycyna, filologia angielska, dziennikarstwo, psychologia – w takich branżach najchętniej widzą się tegoroczni maturzyści, którzy chcą studiować w krakowskich uczelniach. Do łask powracają również nauki ścisłe i przyrodnicze. Ponad 50 tys. rejestracji odnotowała Akademia Górniczo-Hutnicza. Kandydatów na studia stacjonarne I stopnia było 16 tys. Tegorocznymi hitami zostały: budownictwo (8,41 kandydata na miejsce) oraz geodezja i kartografia (7,76). Jak co roku, oblegana była też informatyka. O jeden indeks na inżynierii akustycznej walczyło około 5 osób. Popularne były również kierunki humanistyczne. Ponad sześciu kandydatów starało się o jedno miejsce na socjologii oraz kulturoznawstwie.

Po hiszpańsku w AGH

Dziennik Polski 28.7.2010

W Akademii Górniczo-Hutniczej jak co roku o tej porze trwają Letnie Kursy dla studentów z Meksyku. W tym roku bierze w nich udział 27 studentów i wykładowców z instytutu technicznego ITESM w Queretaro. Program pobytu meksykańskich gości obejmuje m.in. wykłady z budowy maszyn, języka polskiego i polskiej kultury, a także zwiedzanie Krakowa i Małopolski. Zajęcia prowadzone są w języku hiszpańskim i angielskim przez pracowników AGH. Podczas inauguracji kursów obecny był ambasador Meksyku w Polsce dr Raphael Steger Catano, który wyraził radość, że młodzi Meksykanie mogą zdobywać wiedzę i poznawać tak ciekawy kraj, jakim jest Polska. – Dziękuję wam, że zechcieliście tu przyjechać, że wybraliście Polskę i Kraków. Jestem przekonany, że wspólnie możemy zrobić wiele dobrego dla naszych krajów – mówił prorektor AGH ds. współpracy i rozwoju prof. Jerzy Lis. Meksykańscy studenci przeszli między uczelnianymi budynkami do senackiej auli śpiewając piosenkę w rodzimym języku i powiewając narodową flagą. Na miejscu powitani zostali chlebem i solą przez władze uczelni i wydziałów oraz studentów z Kola Naukowego Blabel, którzy przygotowali dla nich krótki występ. Kursy Letnie dla studentów zagranicznych rozpoczęły się w AGH w 2000 r. W ciągu dziesięciu lat wzięło w nich udział 450 studentów oraz 43 profesorów z Meksyku.

Student krakowskiej AGH wygrywa 3-miesięczną praktykę w firmie Cisco

Gazeta.pl 21.8.2010

Do konkursu przystąpiło 60 studentów z 8 miast w Polsce. Uczestnicy musieli przygotować odpowiedzi na trzy pytania związane z rozwojem technologii informatycznych i sieciowych. Główną nagrodą, za zajęcie pierwszego miejsca, jest możliwość odbycia 3-miesięcznych, płatnych praktyk w biurze firmy Cisco w Warszawie. Praktyka studencka będzie odbywała się w zespole technicznym firmy Cisco. Zwycięzcą pierwszego miejsca w tegorocznej edycji konkursu jest Wojciech Gertz, student AGH. Drugie miejsce w konkursie zajął Grzegorz Świstowski, również z Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie. – We współpracy z polskimi uczelniami inwestujemy w kształcenie przyszłych inżynierów i wzbogacanie ich wiedzy – naszym zdaniem wykwalifikowane kadry inżynierskie przyczyniają się w znacznym stopniu do budowy społeczeństwa informacyjnego w naszym kraju – powiedział Paweł Malak, dyrektor generalny firmy Cisco w Polsce.

Polskie uczelnie chcą uczyć chińskich studentów

Gazeta.pl 25.8.2010

Zrzeszone uczelnie dzięki wspólnej pracy będą się starać, by wzrosła pozycja polskich szkół w Chinach, a zmniejszyły się koszty związane z promocją i prowadzeniem działalności w tamtym kraju, w tym koszty prowadzenia biura przedstawicielskiego w Pekinie, które pełnią bardzo ważną rolę. – Dzisiaj wszyscy rywalizują o studentów z Azji, zwłaszcza z tych najdynamiczniej rozwijających się potęg XXI wieku czyli z Chin i Indii – mówi Jarosław Gowin, rektor WSE w Krakowie. Potencjał wśród chińskich studentów widzi również Akademia Górniczo-Hutnicza z Krakowa. Uczelnia ta od kilku lat poszerza współpracę z tamtejszymi szkołami wyższymi. – Dziś współpracujemy z pięcioma uczelniami technicznymi z Chin, każdego roku mamy kilkunastu studentów. Rokrocznie przyjmujemy też na wymianę kilku doktorantów i pracowników naukowych – wylicza Bartosz Dembiński, rzecznik AGH w Krakowie, i dodaje, że wymiana z uczelniami chińskimi to sprawa rozwojowa. – Ostatnio przystąpiliśmy też do polsko-azjatyckiego programu stypendialnego, we współpracy z chińskimi uczelniami widzimy dużą szansę – mówi.

✉ Bartosz Dembiński
Rzecznik Prasowy AGH

Absolwenci AGH w mediach

Magazyn Hutniczy 8-15.06.2010

Tradycyjnie podczas 173 Konferencji Naukowo-Technicznej Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Metali Nieżelaznych wręczone zostały nagrody absolwentom Wydziału Metali Nieżelaznych AGH. Jak poinformował dr inż. Wacław Muzykiewicz, wiceprezes SITMN Rada Wydziału pod przewodnictwem dziekana prof. Krzysztofa Fitznera wyłoniła kandydatów na najlepszego absolwenta roku 2008/2009 spośród najlepszych studentów. Zwycięzcą został mgr inż. **Łukasz Kuczek**, który ukończył studia na kierunku Inżynieria materiałowa ze średnią oceną 4,88. Promotorem pracy był dr inż. Wacław Muzykiewicz. Dwa wyróżnienia otrzymali: mgr inż. **Michał Stępień**, kierunek studiów Metalurgia ze średnią 4,68 – promotor pracy prof. Krzysztof Fitzner, oraz mgr inż. Justyna Szymula, kierunek studiów Zarządzanie i inżynieria produkcji ze średnią 4,55 – promotor pracy prof. Józef Zasadziński.

Bankier.pl 25.06.2010

Mariusz Fiałek jest absolwentem Wydziału Maszyn Górniczych i Hutniczych AGH. Od 1977 roku zatrudniony był w Spółce „Nowomag” SA w Nowym Sączu kolejno na stanowiskach: organizator produkcji, mistrz, kierownik przygotowania produkcji, szef produkcji, dyrektor przedsiębiorstwa, prezes zarządu. Od 1999 roku został dyrektorem ds. Produkcji w Fabryce Sprzętu i Narzędzi Górniczych Grupa Kapitałowa Fasing SA. Od 2001 roku pełni funkcję wiceprezesa Zarządu, dyrektora technicznego.

Jerzy Kuś ukończył dwa wydziały AGH: w 1995 roku uzyskał tytuł mgr inż. elektrotechniki, a w roku 1998 studiował na Wydziale Zarządzania uzyskując tytuł mgr. inż. zarządzania i marketingu. W 1996 roku pracował jako inżynier ds. serwisowych w Tusnovics Holding Ltd. w Krakowie, następnie jako przedstawiciel handlowy. W 2004 roku został członkiem Zarządu i prezesem Zarządu w Systemach Pomiarowych Pafal Sp. z o.o. w Świdnicy, a następnie objął funkcję członka Zarządu – dyrektora ds. marketingu i sprzedaży w Fap Pafal SA w Świdnicy. Od 2008 roku jest zastępcą przewodniczącego Rady Nadzorczej Rector Sp. z o.o. w Zielonej Górze (spółka wchodząca w skład Grupy Aparator), a od 2009 roku członkiem Zarządu SA i dyrektorem ds. aparatury i systemów pomiarowych.

Piotr Janeczek jest absolwentem AGH, kierunek studiów – Fizyka metali, specjalność – Metaloznawstwo. W latach 1982–1992 był pracownikiem Ośrodka Badawczo-Doświadczalnego Blach Elektrotechnicznych przy Hucie im. Sendzimira. Następnie został prezesem Zarządu SA oraz prezesem Zarządu Huty im. T. Sendzimira SA. Od stycznia 2002 do 2004 roku pełnił funkcję wiceprezesa Zarządu – dyrektora generalnego SA. Od czerwca 2004 roku do chwili obecnej jest prezesem zarządu – dyrektorem generalnym SA.

Interia.pl 25.06.2010

Marian Augustyn jest elektrykiem w zakresie automatyki i telemechaniki, absolwentem AGH. Od 1975 roku był kolejno: kierownikiem oddziału ruchu, wydziału wytwarzania, dyrektorem technicznym, wiceprezesem zarządu, dyrektorem handlu i rozwoju. Od września 2008 roku został Prezesem Zarządu, Dyrektorem Generalnym Elektrociepłowni Kraków SA, członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Elektrociepłowni Zawodowych, wiceprezesem Federacji Pracodawców Energetyki Polskiej oraz Związku Pracodawców Elektrociepłowni, przewodniczącym Rady Nadzorczej Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego Energokrak Sp. z o.o.

Interia.pl 29.06.2010

Maksymilian Klank jest doktorem nauk technicznych w dyscyplinie górnictwo, specjalności ekonomika przemysłu wydobywczego nadany przez AGH. Ukończył również Akademię Ekonomiczną w Katowicach. W latach 1979–1993 pracował w kopalni węgla kamiennego na stanowiskach od stażysty do głównego księgowego. Następnie do 2003 roku w Katowickim Holdingu Węglowym SA, gdzie pełnił funkcję dyrektora zespołu finansowego, wiceprezesa zarządu ds. ekonomiczno-finansowych, a od 2001 roku – prezesa zarządu. W latach 2003–2006 był prezesem Zarządu Kompanii Węglowej SA, następnie wiceprezesem zarządu – dyrektorem ds. strategii i planowania w Fabryce Sprzętu i Narzędzi Górniczych Grupa kapitałowa Fasing SA. Od 2010 roku jest prezesem Zarządu KBP Becker – Prunte GmbH z siedzibą w Datein. Jest m.in. wiceprezydentem Eurocoal (European Association for Coal and Lignite w Brukseli); członkiem Rady Konsultacyjnej Konfederacji Pracodawców Polskich, członkiem komisji Bezpieczeństwa Pracy przy WUG w Katowicach.

Puls Biznesu 29.06.2010

Michał Muc został nowym dyrektorem zarządzającym zespołu Property and Asset Management w DTZ Polska. Kieruje 130 specjalistami, którzy odpowiadają za 30 obiektów komercyjnych. Przed objęciem tego stanowiska był dyrektorem finansowym. Po ukończeniu studiów w AGH pracował dla Pepsi Coli, Ahold Polska oraz Navo Polska Grupa Dystrybucyjna. W DTZ pracuje od 2008 roku.

Dziennik Polski 7.07.2010

Miroslaw Kuraś jest absolwentem krakowskiej AGH, inżynierem mechanikiem, podróżnikiem, alpinistą, żeglarzem, fotografem mieszkającym w Kanadzie. Z Krakowa wyjechał w latach 80. Pracował jako nurek, plukał złoto w dżungli Ameryki Południowej, przebywał przez pewien czas w USA. Kanada przyjęła go jako inżyniera mechanika i od 1995 roku mieszka w Vancouver. Jest wciąż zafascynowany urodą Kolumbii Brytyjskiej, najdalej wysuniętej na zachód prowincji kanadyjskiej, która jak mówi jest najpiękniejszym miejscem na świecie, po Polsce. Swoje fotografie, prowadzące przez niebywale urozmaicone krajobrazy Kanady prezentuje w galerii Domu Polonii.

Epr.pl 4.08.2010

Kornelia Radzięta pracuje samodzielnie przy realizacji projektów przetargowych, w tym analizie danych i tworzeniu strategii marketingowych marek, takich jak d'aucy czy Mitsubishi. Obecnie do jej nowych obowiązków należeć będzie m.in. samodzielne prowadzenie projektów przetargowych. Jak sama mówi, jej celem jest uczyć się jak najwięcej, odkrywać nowe konsumenckie insighity i tworzyć efektywne strategie dla marek. W agencji pracuje od lutego 2009 roku. Jest absolwentką socjologii na AGH oraz zarządzania w Krakowskiej Szkole Biznesu przy UE zdobyła swoje doświadczenie m.in. w agencji Badań Rynku i Opinii oraz Agencji Komunikacji Marketingowej Holding Profit. W wolnych chwilach zajmuje się fotografią.

Energia 5.08.2010

Jacek Kaczorowski jest prezesem Zarządu PGE Elektrowni Bełchatów, absolwentem AGH. Karierę zawodową rozpoczął w 1981 roku w KWB Bełchatów, gdzie zajmował m.in. stanowiska głównego inżyniera, a następnie dyrektora Zakładu Robót Inżynieryjno-Budowlanych, pełnił funkcję członka zarządu, dyrektora ds. inwestycji. Obecnie prezes zarządu – dyrektor generalny PGE KWB Bełchatów SA.

✉ Opracowała: Małgorzata Krokoszyńska

Działalność Uniwersytetu Otwartego AGH w roku akademickim 2009/2010

W 21 roku działalności Uniwersytet Otwarty AGH rozwijał kierunki edukacji, które uznano za szczególnie przydatne dla słuchaczy podczas konferencji jubileuszowej podsumowującej dwudziestolecie prac TUO AGH. Zachowano unikalny charakter tego Uniwersytetu Otwartego ze względu na szczególnie interdyscyplinarne kształcenie. Problematyka obejmuje aktualne problemy z zakresu różnych nauk technicznych (również takich, które nie są reprezentowane w AGH jak architektura), przyrodniczych i medycznych, społecznych, ekonomicznych, politycznych, jak również związanych z kulturą, humanizacja techniki itd. Wykładowcami są uznani naukowcy i praktycy z różnych uczelni i ośrodków akademickich w tym też naukowcy z Polonii, oraz z PAN, instytutów resortowych, a także przedstawiciele firm promujących technologie proekologiczne i reprezentanci administracji lokalnej oraz centralnej. Specyfika naszego Uniwersytetu Otwartego jest również udział nie tylko przedstawicieli tzw. trzeciego wieku, ale integrujące różne pokolenia dyskusje z udziałem także słuchaczy czynnych zawodowo, studentów i kandydatów na studia. Promowane są też aktualne osiągnięcia nauki i techniki związane ze współpracą interdyscyplinarną, a zarazem nowe kierunki studiów...

W okresie sprawozdawczym odbyło się ponad sto trzydzieści wykładów, które były upowszechniane po przez systematyczne informacje w Internecie w ramach aktualności na stronie AGH oraz na billboardzie na zewnątrz głównego gmachu uczelni oraz po przez programy w formie afiszy, programów serii tematycznych wykładów rozsyłanych m.in. do uczelni i szkół ponadgimnazjalnych w Krakowie oraz cotygodniowe informacje w radiu i prasie regionalnej (w tym stałe specjalne notatki w „Dzienniku Polskim”). Uniwersytet Otwarty AGH współpracuje w zakresie promocji oraz konsultacji społecznej dotyczących nowych kierunków technologii i zrównoważonego rozwoju Małopolski z Krakowskim Parkiem Technologicznym oraz z Wszechnicą Edukacyjną prowadzącą systematyczną działalność w Zamiejscowym Ośrodku Dydaktycznym AGH w Jastrzębim Zdroju (a słuchacze tej wszechnicy przyjeżdżają w każdym semestrze na wybrane wykłady w Uniwersytecie Otwartym AGH w Krakowie).

W ramach cyklu wykładów w cyklu Informatyka którym opiekuje się od 21 lat Dyrektor UCI dr inż. W. Bobrzyński z AGH omówiono i przedyskutowano m.in. postępy informatyki i jej różnorodne nowe zasto-

sowania w społeczeństwie informatycznym m.in. w badaniach naukowych, aspekty prawne, administracyjne, związane ze zdrowiem, gospodarką, nowoczesnym zarządzaniem oraz szerokim upowszechnianiem wiedzy, itd. Najwięcej wykładów obejmował cykl tematyczny dotyczący postępu nauki i techniki oraz rozwiązywania problemów XXI wieku ze szczególnym uwzględnieniem poprawy jakości życia.

Wiodącą problematyką była promocja zrównoważonego ekologicznie i ekonomicznie trwałego rozwoju, opartego o współpracę interdyscyplinarną zapoczątkowana przez byłego rektora AGH prof. Walerego Goetla oraz tworzenie nowych miejsc pracy po przez wprowadzanie energooszczędnych i oszczędnych surowcowo technologii proekologicznych. Odbył się m.in. wykład Wiceprzewodniczącego Komisji Ochrony Środowiska Parlamentu Europejskiego Eurodeputowanego B. Sonika. Specjaliści z różnych dziedzin w tym Rektor AGH prof. A. Tajduś omówili rozmaite aspekty szerokiej współpracy międzynarodowej na rzecz poszukiwania zgodnych z wymaganiami ekologicznymi i uzasadnionych w kategoriach społeczno-gospodarczych źródeł energii w tym udział AGH w szerokim zastosowaniu technologii ograniczających skażenie powietrza gazami cieplarnianymi i szkodliwymi dla zdrowia zanieczyszczeniami związanymi ze spalaniem paliw kopalnych w tym nowych czystych źródeł energii m.in. energetyki atomowej, geotermii, konwersji energii słońca, wiatru, bardziej wydajnych metod produkcji biomasy i zagospodarowania nieużytków i zwiększenia efektywności konwersji energii, oraz postęp światowy w pracach badawczo-rozwojowych nad energetyką wodorową. Tej ostatniej problematyce poświęcona była interdyscyplinarna sesja wykładów, którą od kilku lat prowadzi prof. J. Molenda z AGH. Duże zainteresowanie słuchaczy wzbudziła również interdyscyplinarna seria wykładów dotyczących nowych technologii ograniczających zagrożenia wibroakustyczne, oraz zagrożenia dla stanu zabytków i przyrody spowodowane zanieczyszczeniami motoryzacyjnymi. Komplementarna problematykę poruszały wykłady odnoszące się do europejskiej współpracy na rzecz ochrony środowiska przyrodniczego i szczególnie cennych zabytków architektury i dzieł sztuki z uwzględnieniem badań prowadzonych przez naukowców z uczelni Krakowa i Florencji przy udziale studentów z Koła Naukowego Ochrony Środowiska przy AGH

którzy od kilku lat uczestniczą w porównawczym monitoringu ekspozycji na zanieczyszczenia motoryzacyjne Światowego Dziedzictwa Kultury w tych miastach.

Problematyka wykładów dotyczyła również zmian klimatu (w tym aktualnych negocjacji politycznych na Międzynarodowej Konferencji w Kopenhadze, które przedstawił główny ekspert Konferencji ONZ na ten temat prof. M. Sadowski z Instytutu Ochrony Środowiska w Warszawie), oraz zapobiegania powodziom i naprawy ich skutków ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk (omówił ta problematykę twórca kierunku studiów geoinżynierii w AGH rektor prof. A. Tajduś). Inicjator i współautor pierwszego w Polsce interdyscyplinarnego podręcznika akademickiego ochrony środowiska wnętrza budynków prof. H. Zimny z SGGW w Warszawie przedstawił tą problematykę w powiązaniu z ekologią człowieka, inżynierią materiałową i projektowaniem architektonicznym. Tej problematyki dotyczył również cykl wykładów prof. K. Mijscha z Politechniki Śląskiej dotyczący znaczenia szerszego zastosowania osiągnięć biotechnologii środowiskowej dla unowocześnienia i zwiększenia efektywności inżynierii środowiska (w tym lepszego oczyszczania ścieków i zapobiegania eutrofizacji wód). Aktualny przegląd szczególnie ważnych dla wszystkich problemów poprawy stanu środowiska wzbogacił też m.in. wykłady prof. R. Błażejewskiego z Uniwersytetu Przyrodniczego z Poznania nt. perspektyw ekologicznej sanitacji w polskich warunkach, oraz prof. Tomasza Suheckiego z Politechniki Wrocławskiej dotyczący najnowszych osiągnięć w zakresie monitoringu zanieczyszczeń powietrza oraz technologii niskoemisyjnych w świetle Międzynarodowej Konferencji w Instytucie Inżynierii Ochrony Środowiska tej uczelni.

Nowe kierunki badań i szkoleń omówili w swych wykładach m.in. prorektor prof. Z. Kąkol w odniesieniu do zintegrowanego systemu komputerowego wspomaganie zarządzania, Dziekan Wydziału IMiR prof. J. Kowal w dziedzinie sterowania drganiami w układach mechanicznych, prorektor prof. J. Lis w odniesieniu do nowych materiałów ceramicznych i technologii ich otrzymywania, prof. K.S. Sztaba z AGH w zakresie interdyscyplinarnych prac związanych z zagospodarowaniem niektórych odpadów prof. G. Schneider-Skalska z PK w odniesieniu do kompleksowego projektowania zdrowego środowiska mieszkaniowego, itd.

W ostatnim roku akademickim zaprezentowano również aktualne problemy dzielnic Krakowa obchodzących swój jubileusz, a mianowicie Podgórze i Nowe Huty, o której mówił w swym wykładzie z perspektywy 60 letnich doświadczeń jej współprojektant prof. S. Juchnowicz z PK. Natomiast założenia powstającego dopiero wyjątkowego Muzeum Rynku Podziemnego w Krakowie omówił prof. A. Kadłuczka z PK. W ramach wykładów zaprezentowano także stanowiska kierownictwa Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w zakresie rozwoju edukacji i uczenia się przez całe życie w kontekście rozwoju tego rodzaju działalności w UE oraz Ministerstwa Rozwoju Regionalnego

w odniesieniu do potencjału rozwojowego i polityki służącej likwidacji barier rozwojowych polskich podregionów. Wojewoda Małopolski mgr inż. S. Kracik omówił udział Województwa Małopolskiego w europejskiej współpracy dla zrównoważonego rozwoju.

Sekretarz UO AGH mgr inż. M. Zielińska zorganizowała też szereg interesujących wycieczek naukowych dla zainteresowanych słuchaczy na terenie AGH, PK i śladami dziedzictwa kulturowego rejonu Nowej Huty.

Na zakończenie cyklu tegorocznych szkoleń słuchacze którzy chcieli uzyskać odnośny certyfikat przystąpili do egzaminu w zakresie wiedzy uzyskanej z wy-

kładu w określonym cyklu tematycznym. Komisji przewodniczył przewodniczący Rady Programowej Uniwersytetu Otwartego AGH prezes PAN Oddział w Krakowie prof. R. Tadeusiewicz. Podsumowaniem wykładów UO AGH w roku akademickim 2009/2010 była dyskusja nt. interdyscyplinarnej współpracy specjalistów oraz społeczeństwa opartego na wiedzy. W dyskusji tej uczestniczyli prorektor prof. Z. Kąkol oraz członkowie Rady Programowej UO AGH prof. R. Tadeusiewicz, dr inż. W. Bobrzyński, prof. A. Manecki, dr inż. B. Karwat i niżej podpisany.

✉ **Jan W. Dobrowolski**

Kierownik Uniwersytetu Otwartego AGH

Krakowski Salon Maturzystów 2010

Uniwersytet Jagielloński i Fundacja Edukacyjna „Perspektywy” zorganizowały Krakowski Salon Maturzystów. 6 i 7 września br. w Auditorium Maximum UJ młodzi ludzie mogli zapoznać się z ofertą edukacyjną kilkudziesięciu szkół wyższych, w tym oczywiście naszej uczelni. Podczas dwóch dni salonu pracownicy Działu Nauczania oraz studenci naszej uczelni prezentowali ofertę kształcenia przygotowaną dla młodych ludzi. Odpowiadali na liczne pytania o kryteria przyjęcia na studia, perspektywy pracy oraz warunki socjalne i możliwość kwaterunku w Miasteczku Studenckim.

Dla samych maturzystów była to najlepsza okazja do wstępnego wyboru uczelni i kierunku studiów, a co za tym idzie – przemysłanego wyboru przedmiotów, które będą zdawać na maturze.

W programie poza prezentacjami dotyczącymi maturalnych przedmiotów obowiązkowych odbyły się również spotkania prowadzone przez doradców zawodowych i specjalistów z poradni psychologiczno-pedagogicznych, w czasie których młodzież mogła poznać swoje mocne i słabe strony, uzyskać fachową poradę dotyczącą zarówno studiów, jak i interesującego ich zawodu.

Tegoroczna kampania Salon Maturzystów odbędzie się w 18 ośrodkach akademickich i organizowany jest we współpracy z Okręgowymi Komisjami Egzaminacyjnymi i regionalnymi konferencjami rektorów. Do ogólnopolskiego Komitetu Honorowego zaproszono: Katarzynę Hall – Minister Edukacji Narodowej, prof. Barbarę Kudrycką – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, prof. Katarzynę Chałasińską-Macukow – Przewodniczącą Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, prof. Waldemara Tłokińskiego – Przewodniczącą Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich.

✉ **Maciej Okoń**

Po sierpniu, miesiącu najspokojniejszym w rocznym cyklu życia Uczelni, nastąpił wrzesień a wraz z nim, jak każdego roku, odczuwa się nadchodzący nowy rok akademicki. Najpierw zagęszczony ruch pojawił się przy Wydziałowych Komisjach Rekrutacyjnych. W pierwszej połowie miesiąca, aby przystąpić do rekrutacji uzupełniającej, a bliżej jego końca już celem zapisania się na studia. Niewiele później po Kandydatach pojawili się Studenci z minimum rocznym stażem domykający letni semestr nauki, a także najstarsi, dopełniający formalności przed przystąpieniem do obrony swoich prac dyplomowych. Zbliżający się koniec wakacji związało także otwarcie 6. września po letniej przerwie sklepu „Pamiętki AGH”.

Zachęcając do dalszego korzystania z naszej oferty przypominamy, że sklep stacjonarny w holu Pawilonu A-0 jest czynny w godzinach 9–16 od poniedziałku do soboty, a od października planujemy również powrót do otwarcia w soboty. Wciąż prowadzona jest równoległa internetowa sprzedaż wysyłkowa pod adresem:

www.pamiatki.agh.edu.pl

Zapraszamy do regularnego zaglądania na tą stronę internetową, albowiem już od października znajdą Państwo na niej informacje o tym, co przygotowaliśmy. Będzie można tam znaleźć nowe produkty, niespodzianki cenowe oraz specjalną promocję na rozpoczynający się rok akademicki – „Pakiet startowy”. Czekamy na Państwa w A-0.

✉ **Piotr Kałuża**

Kierownik sklepu „Pamiętki AGH”

Z tradycji górnictwa i hutnictwa kruszcowego Ziemi Kieleckiej

Region Gór Świętokrzyskich i ich przedgórza znany jest przede wszystkim z relikwów Starożytnego Hutnictwa Świętokrzyskiego. Dzięki pracom naukowym prof. Kazimierza Bielenina z Muzeum Archeologicznego z Krakowa i prof. Mieczysława Radwana z AGH, a w późniejszym okresie prof. Wacława Różańskiego, starożytne hutnictwo żelaza u podnóża Gór Świętokrzyskich zostało zaprezentowane światu naukowemu i zaistniało w świadomości społecznej. Temu ostatniemu faktowi sprzyjały działania popularyzatorskie Towarzystwa Przyjaciół Górnictwa, Hutnictwa i Przemysłu Staropolskiego w formie imprezy plenerowej „Dymarki Świętokrzyskie” oraz utworzone przed 50 laty Muzeum Starożytnego Hutnictwa Świętokrzyskiego w Nowej Słupi.

Pogórze Chęcińskie, począwszy od

talary chęcińskie, przybliżana jest historia i technologia wydobycia rud ołowiu i hutnictwa tego metalu w Żupnictwie Chęcińsko-Olkuskim. Od początku proces hutniczy prowadzi dr inż. Ireneusz Suliga, we współpracy z prof. T. Karwanem. Wytop odbywa się w jednym z 2 pieców szybowych, drugi służy do rafinacji wytopionego ołowiu, poprzedzającej odlewanie wsadu na talary chęcińskie. Ze względów ekologicznych zredukowany jest otrzymany z hut aglomerat rudny. Paliwem jest drzewo suszone. Obecnie nie ma chyba już mieszkańca Kielc i sąsiednich miejscowości, który nie słyszałby o bogactwie kruszczowym okolicznych wzgórz, nie kojarzyłby Tokarni z tradycyjnym wytopem ołowiu.

Zasoby kruszczowe tych ziem to nie tylko galena, stanowiąca surowiec do wytopu

prof. Ireneusz Suliga

Dziekan Wydziału Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej prof. Mirosław Karbowniczek i dyrektor Muzeum Wsi Kieleckiej Janusz Karpiński podczas ceremonii otwarcia stanowiska elektrolizy miedzi

ołowiu, to również tlenowe rudy miedzi: malachit, azuryt. Miedzianka, Miedziana Góra, huta w Białogonie, są miejscami związanymi z XVIII-XIX wiecznym górnictwem i hutnictwem miedzi, często już zapomnianymi. Dążenie do przywrócenia pamięci o górnictwie rud miedzi i hutnictwie tego metalu kierowało prof. Tadeuszem Karwanem w podjęciu inicjatywy oraz w pracach projektowych nad rekonstrukcją na terenie Parku Etnograficznego Muzeum Wsi Kieleckiej w Tokarni, elektrolizera miedzi według technologii dr Stanisława Łaszczyńskiego. Ten wybitny wynalazca, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, doktor filozofii Uniwersytetu w Berlinie, opatentował w 1906 roku metodę elektrolizy roztworu

prof. Ireneusz Suliga

Pierwsze napełnianie elektrolizera elektrolitem – kwaśnym, 10% roztworem wodnym CuSO_4

Miedzianki na zachodzie, poprzez Górę Zamkową, Górę Zelejową, Czerwoną Górę, aż do Karzówki i Miedzianej Góry, przez stulecia znane były z tradycji górnictwa i hutniczej tylko specjalistom. Niezwykle cenna była zatem inicjatywa prof. W. Różańskiego i prof. Tadeusza Karwana oraz ówczesnego dyrektora Muzeum Wsi Kieleckiej mgr. Andrzeja Szury z 1992 roku, by na terenie Skansenu Wsi Kieleckiej zrekonstruować piec hutniczy do redukcji ołowiu i popularyzować górnictwo i hutnictwo chęcińskie w formie plenerowych „Wytopków Ołowiu”. Od 17 lat, nieprzerwanie, w pierwszą niedzielę czerwca odbywa się w Tokarni k. Kielc wytop ołowiu według XVI-XVII wiecznej technologii, wybijane są

prof. Ireneusz Suliga

Ostatnie dyskusje przed uruchomieniem elektrolizera zainstalowanego w stylowej wiacie

fot. Ireneusz Suliga

Uruchomienie elektrolizera przez prof. Tadeusza Karwana. Napięcie na elektrodach 2V, prąd roboczy 16A. W głębi dr Andrzej Rembalski

fot. Ireneusz Suliga

Od lewej Dziekan Wydziału IMiIP prof. M. Karbowniczek, prof. T. Karwan, poseł Henryk Milcarz, wicestarosta powiatu kieleckiego Marian Ferdek, członkowie zarządu powiatu kieleckiego: Ryszard Barwinek i Szymon Jarzyna

fot. Ireneusz Suliga

Pierwsza miedź elektrolityczna z elektrolizera Łaszczyńskiego w Parku Etnograficznym w Tokarni. Grubość warstwy ok. 0,23 mm

powstałego w wyniku ługowania rozdrobnionej rudy kwasem siarkowym. Podczas elektrolizy na katodzie wydziela się miedź, a na anodzie tlen, przy czym zakwaszeniu roztworu systematycznie rośnie.

Doktor Stanisław Łaszczyński nie jest postacią wymienianą w encyklopediach. Jeżeli podawana jest jego biografia, to jako wynalazcy rosyjskiego, który swoją metodą elektrolizy wyprzedził uczonych angielskich, niemieckich i o ponad 6 lat wynalazcę amerykańskiego. Był jednak rdzennym Polakiem z okolic Wrześni. Po studiach i doktoracie w Berlinie oraz praktyce w firmie Siemens&Halske w Wiedniu, osiadł w Kielcach i zajął się wraz z bratem Bolesławem eksploatacją rud miedzi w Miedziance i ich hydroelektrometalurgią według własnego patentu. Elektrolizę prowadził w zakładzie uruchomionym w miejscowości Papiernia nad Łośną. W badaniach geologicznych złożył w Miedziance uczestniczyli profesorem związani z naszą uczelnią: przewodniczący Komitetu Organizacyjnego AG, profesor mineralogii UJ Józef Morozewicz i profesor chemii metali i chemii analitycznej AG, późniejszy Dziekan Wydziału Hutniczego prof. Wilhelm Staronka.

Prace nad rekonstrukcją procesu elektrolizy według metody Łaszczyńskiego, uzgodnieniami z Muzeum Wsi Kieleckiej, pozyskaniem sponsorów i wykonawców elektrolizera trwały około pół roku. Autorem projektu urządzenia, jak również budynku ekspozycyjnego, był prof. Tadeusz Karwan. Elektrolizer, wraz z układem elektrod i zasilaniem, wykonany został w Zakładach Górniczo-Hutniczych „Bolesław” w Bukowni. Możliwe to było dzięki wielkiej przychylności do całego przedsięwzięcia prezesa Zarządu Zakładów mgr. inż. Bogusława Ochaba. Budynek ekspozycyjny wykonali pracownicy Parku Etnograficznego w Tokarni, pod nadzorem kierownika skansenu mgr Włodzimierza Szczalby i mgr. Leszka Gawlika.

Otwarcie ekspozycji i uruchomienie elektrolizera miało miejsce dnia 6 czerwca 2010 roku, podczas XVII „Wytoków Ołowiu”. W uroczystości wzięli udział posłowie na Sejm RP, przedstawiciele władz wojewódzkich i samorządowych województwa świętokrzyskiego i powiatu kieleckiego, dyrektor Muzeum Wsi Kieleckiej Janusz Karpiński, dziekan Wydziału Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej prof. Mirosław Karbowniczek i autorzy przedsięwzięcia prof. Tadeusz Karwan i dr Ireneusz Suliga z AGH. Towarzyszył im dr Andrzej Rembalski z Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego im. Jana Kochanowskiego w Kielcach, autor folderu i notek biograficznych dr Stanisława Łaszczyńskiego.

Uroczystość uruchomienia elektrolizera Łaszczyńskiego dopełniał wykład prof. T. Karwana na temat „Metoda Łaszczyńskiego”

czyńskiego. Otrzymywanie miedzi drogą elektrolizy" ogłoszony we wspaniałej scenerii XVIII wiecznego spichlerza ze Złotej Pińczowskiej. Działalność dydaktyczną wśród uczestników „Wytopków” prowadzono również na stanowisku elektrolizy. Każdy, kto poprawnie powiedział, lub opanował I prawo Faradaya, otrzymywał stalowy spinacz, pomiedziowany metodą wypierania. Za rok ma obowiązywać również formuła II prawa Faradaya.

Podczas pięciu godzin elektrolizy uzyskano na katodzie 95g miedzi elektrolitycznej. Warstwa miedzi pokrywająca część powierzchni katody stanowiła w promieniach zachodzącego słońca wielką atrakcję dla uczestników imprezy i powód do satysfakcji dla autorów całego przedsięwzięcia.

Ekspozycja technologii Łaszczyńskiego spotkała się z dużym zainteresowaniem ze strony mediów i uczestników „Wytopków Ołowiu”. W dyskusjach z autorami i obsługą urządzenia podkreślano rangę działań nad przywracaniem pamięci o ludziach

techniki, których odkrycia były kamieniami milowymi w rozwoju nauki i technologii. Takim wynalazcą był dr Stanisław Łaszczyński.

Dzięki pomysłowi i projektowi prof. Tadeusza Karwana Park Etnograficzny Muzeum Wsi Kieleckiej w Tokarni stał się ośrodkiem kultuwującym dziedzictwo kruszcowe Ziemi Chęcińskiej, obok prezentowanego na ogromnym obszarze parku całego bogactwa architektury i urbanistyki wsi kieleckiej. Poszerza to ofertę poznawczą i turystyczną parku, pokazuje wieś kielecką w całej jej różnorodności, od bogactwa kulturowego i etnograficznego, do umiejętności technicznych: górniczych i hutniczych, mieszkańców tych ziem.

Rekonstrukcja stanowiska elektrolizy w Tokarni wraz z ekspozycją Muzeum Górnictwa Kruszcowego w pobliskiej Mieście to na pewno atrakcyjne miejsca dla osób zainteresowanych dziedzictwem górnictwa i hutnictwa.

✉ Opracował dr inż. Ireneusz Suliga

fot. Ireneusz Suliga

Technologia kucia „talarów chęcińskich” emisji 2010, objaśniana przez dr Suligę, wzbudza wielkie zainteresowanie dziekana Karbowniczka. Może to dobry sposób na stabilność finansową Wydziału. W środku małżonka dziekana Karbowniczka.

Złoto dla Orkiestry Reprezentacyjnej

W dniach 18–20 czerwca 2010 Orkiestra Reprezentacyjna AGH brała udział w Międzynarodowym Festiwalu Orkiestr Dętych i Mażorettek „Złota Lira” w Rybniku, prezentując się wśród 18 orkiestr pochodzących z Francji, Grecji, Niemiec, Czech, Węgier, Słowacji, Litwy, Ukrainy, Irlandii Północnej i Polski. Festiwal rozpoczął się w piątek uroczystym przemarszem barwnego korowodu składającego się z orkiestr i mażorettek. Na placu Rybnickiego rynku wszystkie orkiestry wykonały wspólnie utwory: „Hejnał Miasta Rybnika”, Hymn Europy „Oda do radości” oraz „Poloneza A-dur” Fryderyka Chopina – w związku z przypadającymi na 2010 rok uroczystościami obchodów Roku Chopinowskiego. Wieczorem dyry-

gent Orkiestry – Karol Pyka oraz prezes ORAGH – Małgorzata Zatorska uczestniczyli w uroczystym spotkaniu władz miasta Rybnika z przedstawicielami wszystkich orkiestr biorących udział w festiwalu.

W sobotę odbyła się część konkursowa festiwalu. ORAGH zaprezentowała przed międzynarodową komisją repertuar konkursowy:

1. The Phil Collins Collection – arr. Peter Kleine Schaars.
2. Pirates of Caribbean – arr. Ted Ricketts.
3. Chattanooga Choo Choo – arr. Naohiro Iwai.
4. Latin Celebration – arr. John Tatgenhorst.
5. Janosik – arr. Bartłomiej Szutakiewicz.

ORAGH w ramach występów festiwalowych prezentowała się w sobotę podczas parady orkiestr w chorzowskim Parku Kultury i Rozrywki. Orkiestra zagrała rów-

nież godzinny koncert, który został przyjęty przez słuchaczy z wielkim entuzjazmem. Prezydent Miasta Chorzowa, Marek Kopel wręczył wówczas na ręce dyrygenta pamiątkową statuetkę.

W niedzielę w Rybnickim Centrum Kultury odbył się koncert laureatów konkursu festiwalowego. Decyzją jury, Orkiestra Reprezentacyjna Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie została uhonorowana „Złotym PasMem” festiwalu. ORAGH miała zaszczyt wystąpić na koncercie finałowym wyróżnionych grup muzycznych obok znakomitych Orkiestr: „Keil Erno” z Węgier (Budapeszt) oraz „Vlado Kumpana” ze Słowacji. Doceniony został również dyrygent ORAGH Karol Pyka, który otrzymał wyróżnienie indywidualne dla najlepszego dyrygenta festiwalu.

✉ Małgorzata Zatorska

fot. Michał Pyka

fot. Michał Pyka

Jesteśmy szczęściami!

Rozmowa z dr Janem Galarowiczem, adiunktem Wydziału Humanistycznego AGH o przyjaźni, sporach i wpływie ks. prof. Józefa Tischnera na jego życie

Małgorzata Matlak: W wywiadzie o Janie Pawle II wspominał Pan, że spotkał osobiście również ks. Józefa Tischnera. Jak wyglądały Pańskie spotkania z nim?

Jan Galarowicz: Miałem to wielkie szczęście, że urodziłem się w Łopusznej, gdzie rodzice ks. Józefa Tischnera byli nauczycielami w szkole podstawowej. Byli oni również moimi nauczycielami. Mogę nawet powiedzieć, tak na marginesie, że moja mama miała przyjemność tańczyć góralskiego z Tischnerem, kiedy ten był jeszcze

wej Polski, ja natomiast miałem inne zdanie na ten temat. To rodziło pewne napięcie. Jednak ostatnie nasze spotkanie, gdy ks. prof. Tischner zachorował, miało miejsce w 1998 roku, u niego w domu w Łopusznej. Dyskutowaliśmy wówczas o różnych sprawach i mogę powiedzieć, że było to spotkanie bardzo sympatyczne i podczas niego owo napięcie zaistniałe między nami zostało złagodzone. Parę miesięcy później miałem również przyjemność uczestniczyć w ostatnich zajęciach, jakie

uczniem. Właściwie znałem go więc od dziecka i słuchałem jego kazań. Natomiast potem, już w Krakowie nasza znajomość się pogłębiła, i to do tego stopnia, że ks. Tischner w pewnym momencie widział we mnie swojego asystenta. W 1978 roku to on udzielał nam ślubu. Byliśmy zaprzyjaźnieni. Pilnie śledziłem jego twórczość, czytałem wszystkie jego teksty. Dlatego też wyznaczył mnie on do napisania artykułu o filozofii polskiej dla austriackiego wydawnictwa „Christliche Philosophie” („Chrześcijańska filozofia”), a potem wskazał mnie też na konsultanta do pierwszego filmu o nim. Tak się toczy moja myśl. Natomiast po 1989 roku stosunki między nami trochę się popsuły, co wiązało się z tym, że Polska podzieliła się wtedy na dwie części, a Solidarność przepolowiła się. Wtedy rozpoczął się zacięty spór o to, w którym kierunku Polska ma iść, czy np. należy rozliczyć się z komunizmem, czy nie. Wówczas ks. prof. Tischner i ja stanęliśmy po przeciwnych stronach. On był przekonany, że to linia reprezentowana przez UW jest lepszym sposobem budowania no-

prowadził profesor Tischner w Papieskiej Akademii Teologicznej. Były to takie spotkania Sokratesa z uczniami. Bardzo poruszające. I śmiało mogę powiedzieć, że podczas tych ostatnich spotkań wróciliśmy do wcześniejszej przyjaźni, bliskości.

Na podstawie tych osobistych relacji można wnioskować, że spotkania z ks. prof. Tischnerem miały dla Pana szczególne znaczenie. Czy może Pan coś więcej na ten temat opowiedzieć?

Znaczenie spotkań z nim w moim życiu było ogromne. Ks. prof. Tischner był dla mnie jednym z darów niebios. Zdecydował on przede wszystkim o dwóch sprawach w moim życiu. Po pierwsze, był jedną z trzech osób, które określiły kształt mojego chrześcijaństwa. Pierwszą był Tadeusz Żychiewicz, który w bardzo atrakcyjny sposób potrafił pokazywać piękno chrześcijaństwa, urodę Biblii. To był świetny eseista, któremu bardzo wiele zawdzięczam. Drugą osobą był biskup Jan Pietraszko, kaznodzieja u św. Anny. Na jego kazania przychodził cały Kraków i okolice.

Trzecią postacią był właśnie ks. Tischner. Gdyby nie oni, zupełnie inaczej przeżywałbym dziś chrześcijaństwo. To jedna sprawa. A drugą jest to, że ks. Tischner bardzo mocno, właściwie w decydujący sposób wpłynął na moje życie intelektualne. Zanim poznałem kardynała Wojtyłę jako intelektualistę oraz jego teksty, słuchałem wystąpień Tischnera. W jego kazaniach była już zawarta filozofia, którą głosił. Zapamiętałem na przykład ze szkoły średniej powiedzenie mojego dyrektora, że Tischner jest nową gwiazdą polskiej filozofii. To dało mi dużo do myślenia. Potem, gdy przyjechałem do Krakowa, obcowalem w sposób bardzo intensywny z jego myślą intelektualną, która wywarła na mnie ogromny wpływ. Myślę, że to właśnie Tischner i miesięcznik „Znak” zdecydowali o tym, że związałem się z takim filozoficznym kierunkiem, jak fenomenologia. Dzięki niemu w dużym stopniu myślę tak, jak myślę.

A co może Pan powiedzieć dziś, dziesięć lat po jego śmierci? Co po nim według Pana zastało?

Tischnerowi bardzo zależało na tym, co określał mianem myślenia religijnego. Chciał, aby go pamiętano jako człowieka, który reprezentuje pewien styl myślenia. I na szczęście ten styl jest kontynuowany przez bardzo wielu jego uczniów. Istnieje Instytut Myśli Józefa Tischnera, który opracowuje jego dorobek. Dni Tischnerowskie to przecież bardzo ważne wydarzenie intelektualne w Krakowie. Ciągłe wydawane są pisma, które są rozchwytywane. Kilkadziesiąt szkół obrało go sobie jako patrona.

A co może Pan powiedzieć o nim dziś z perspektywy czasu?

Po pierwsze, co było uderzające w jego osobowości to wielka afirmacja świata, życia, afirmacja ludzi. Był człowiekiem o ogromnym poczuciu humoru, ale też autoironicznym. To dla nas Polaków o skłonnościach do malkontentstwa i cierpiętnictwa coś, czego powinniśmy się od niego uczyć. Nie chodziło mu o chrześcijaństwo wesółkowe, ale chrześcijaństwo radosne. Spierając się z nim w sprawach filozoficznych, politycznych czy społecznych po każdym spotkaniu miałem wrażenie, że jestem troszkę lepszym człowiekiem. Miał wielki dar afirmowania ludzi, niezależnie od ich poglądów. Druga sprawa jest pokrewna Wojtyłowskiej. Zależało mu na tym, aby chrześcijaństwo było chrześcijaństwem myślącym, rozumnym, nie poprzestającym tylko na sferze emocji, sentymentów, deklaracji i obrazków. Dlatego uważał, że bardzo ważną rzeczą jest wykształcenie i edukacja. Odegrał dużą rolę w powołaniu Wydziału Filozoficznego PAT-u (dzisiejszego Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II). I po trzecie, wydaje mi się, że przesłaniem

Tischnera dla nas jest to, żeby pracować nad słabościami Polaków. Przywiązywał ogromną wagę do tego, że nie doceniamy państwa, a trzeba się nauczyć je doceniać. Zbudować państwo. W 1993 roku miałem przyjemność uczestniczyć w telewizyjnej audycji „Godzina szczerości”, której Tischner był bohaterem. Podkreślał wówczas, że dzisiaj Polakom najbardziej potrzebna jest praca nad państwem. Dziś, 17 lat później, widać jak słabe mamy państwo i jaki mamy problem z szacunkiem wobec tego państwa. Można powiedzieć, że dni żałoby narodowej ujawniły w tej kwestii pewne pozytywne elementy, że nagle zaczęliśmy

doceniać rolę prezydenta, rolę urzędników państwowych, itp. Widać, że zaczyna się tu dziać coś dobrego. Tischner bardzo kochał Polskę i jej mieszkańców, którzy zresztą odwzajemnili mu się na jego pogrzebie w Łopusznej. Pogrzeb ten to była wielka manifestacja przywiązania do niego, szacunku i miłości. To było coś wzniosłego.

Co chciałby Pan przekazać czytelnikom podsumowując naszą rozmowę?

Jesteśmy szczęściami, że żyliśmy w czasach tych dwóch wielkich osobowości, dwóch pięknych postaci Kościoła i dwóch wspaniałych Polaków: Karola Woj-

tyły i Józefa Tischnera. Nie zdarza się to każdemu pokoleniu. Powinniśmy wpatrywać się w ich osobowości i wsłuchiwać się w ich słowa, czytać je oraz starać się na własny sposób realizować ich idee. Ja z całą pewnością mogę powiedzieć, że gdyby nie Jan Paweł II i ks. Tischner, byłbym marniejszym człowiekiem, marniejszym myślicielem, marniejszym nauczycielem akademickim, marniejszym mężem i ojcem.

☞ Rozmawiała Małgorzata Matlak

Studentka II roku Socjologii SUM Wydział Humanistyczny AGH

Glossa prof. Jerzego Kowalczyka

do artykułu *I oni też tam byli – o pracownikach naukowych AG bestialsko zamordowanych przez NKWD przed 70 laty*

Z wielkim zainteresowaniem przeczytałem w nr 29 (2010) Biuletynu (Magazyn Informacyjny AGH) Pana opracowanie pt. ***I oni też tam byli – o pracownikach naukowych AG bestialsko zamordowanych przez NKWD przed 70 laty***. Dziękuję bardzo Panu Profesorowi za przypomnienie pracownikom AGH i wszystkim czytelnikom „Biuletynu”, tych tragicznych wydarzeń sprzed 70. laty.

Nawiązuje do końcowego akapitu w Pana opracowaniu („Proszę uprzejmie PT Czytelników «Biuletynu» znających rodziny naszych ofiar katyńskich o kontakt”):

1. W 1999 roku w moim opracowaniu ***1895–1995 100-lecie Geofizyki Polskiej*** (Uczelniane Wydawnictwa Naukowo-Dydaktyczne AGH), publikując (s. 108) biogram **Zygmunta Mitera** (1903–1940) zamieściłem nast. sformułowanie:

„Materiały archiwalne odnoszące się do osoby dra Zygmunta Mitera, pozostające w zbiorach rodzinnych, zostały przez siostrę dra Zygmunta Mitera, Panią doc. Mieczysławę Mitera-Dobrowską przekazane do Archiwum Polskiej Akademii Nauk w Krakowie (ul. św. Jana, obecnie: Archiwum Nauki PAN/PAU). Część materiałów znajduje się w Oddziale Rękopisów Biblioteki Jagiellońskiej w Krakowie, w tym dokumentacja fotograficzna działalności zespołu sejsmicznego firmy SA «Pionier» we Lwowie”.

2. W tym samym moim opracowaniu (s. 109) umieściłem także następujący tekst: „Nazwisko dra Z. Mitera jest umieszczone na dwóch tablicach pamiątkowych w holu pawilonu A-0 Akademii Górniczo-Hutniczej.

Pierwsza Tablica wmurowana przez Stowarzyszenie Wychowanków AGH w 1975 roku zawiera tekst: „Nie było im dane z nami pracować dla Polski Ludowej 1 IX 1939–9 V 1945”. **Druga Tablica** wmurowana przez Rektora i Senat AGH w 1993 roku, zawiera tekst: „Pamięci Pracowników Akademii Górniczej Żołnierzy Rzeczypospolitej Polskiej więzionych w obozach Kozielski, Starobielski, Ostaszków zamordowanych przez NKWD w 1940 roku”.

Formułując powyższe informacje, posłużyłem się m.in. ***Życiorysami profesorów i asystentów AGH w Krakowie (1914–1946)***, Zeszyty Naukowe AGH nr 41, 1965.

Pragnę zwrócić, uwagę, że w powyższym opracowaniu, tekst odnoszący się do Osoby dra Z. Mitera, został świadomie (przez redakcję Zeszytów) **zafalszowany**, pominięto bowiem fakt zamordowania dra Z. Mitera przez NKWD w Obozie w Starobielsku.

Powodowany tym fałszerstwem, w latach 1987–1990 wystąpiłem do Rektora AGH, prof. Jana Janowskiego i Senatu AGH (data-rok swego wystąpienia niestety nie pamiętam; tekst wystąpie-

nia – kopie – przekazałem do Archiwum Nauki PAN/PAU, stąd mam trudności w odtworzeniu szczegółów) z apelem o **usuniecie z tekstu trzeciej Tablicy**, która jest również umieszczona w **holu Pawilonu A-0** o nast. treści: „Pamięci Pracowników Akademii Górniczej, którzy zginęli z rąk **okupanta hitlerowskiego** za Ojczyznę i Naukę 1939–1945 (...)” (na Tablicy tej widniały nazwiska m.in. Augustyna Jelonka i **Zygmunta Mitera**) **klämiwego tekstu (tj. nazwisk Z. Mitera i A. Jelonka, którzy zginęli z rąk NKWD, a nie z rąk hitlerowców – Niemców**.

Reakcja Władz Uczelni (jak sądzę) nastąpiła w dwa, trzy lata później; z tekstu **Tablicy trzeciej**, o której wspominam, usunięto (skuto) nazwiska: Zygmunta Mitera i Augustyna Jelonka, a następnie wmurowano **Tablicę drugą** w 1993 roku.

W moich kontaktach z Panią prof. Mieczysławą Miterą-Dobrowską, mogłem się dowiedzieć wiele o szczegółach biograficznych odnoszących się do osoby dra Zygmunta Mitera, które wykorzystałem w cytowanym moim opracowaniu: ***100-lecie Geofizyki Polskiej*** i późniejszym II wydaniu tej monografii z 2003 roku).

Z wyrazami szczerzego szacunku

☞ Jerzy Kowalczyk

Uzupełnienie:

Na tzw. **Liście Katyńskie**, opublikowanej przez Radę Ochrony Walk i Męczeństwa, nazwisko dra Zygmunta Mitera jest zapisane następująco: „ppor. Zygmunt Mitera, ur. 17.01.1903; Skotoszyn; dr geofizyk; p. radiotgr. zm. 1940, Charków”.

ZAPRASZAMY NA STRONĘ
BAZY FOTOGRAFII AGH
WWW.FOTO.AGH.EDU.PL

Polacy na Litwie

Już trzeci raz wyprawa z Akademii Górniczo-Hutniczej odwiedziła Wileńszczyznę. Po raz pierwszy miała ona charakter „socyjalny”, a następnie dwukrotnie kontynuację spotkań z Polakami na Wileńszczyźnie zorganizował uczelniany Związek Nauczycielstwa Polskiego. Można więc już mówić o tradycji wyjazdów do miejscowości Turgiele, gdzie uczestnicy spotkań przyjmowani są w domach tamtejszych Polaków, którzy zapewniają gościom z Polski mieszkanie oraz wyżywienie. Powitanie gości odbywa się po staropolsku, chlebem i solą. W programie jest także uroczysty koncert zespołu folklorystycznego Turgielanka, który działa przy tamtejszym Domu Kultury. Zespołem kieruje ponad 15 lat Władysława Szylobryt, która także zajmuje się za każdym razem organizacją naszego pobytu w Turgielach. Wita i żegna podróżników pełnym humorem i serdeczności głosem.

Turgiele to niewielka miejscowość na Wileńszczyźnie, znajdująca się około 30 kilometrów od Wilna. Położona jest na wzgórzu wśród malowniczych łąk. Przepływa przez nią rzeczka Mereczanka. Mieszka tu około 670 mieszkańców z których 90 procent stanowią Polacy. W Turgielach znajdują się dwie szkoły, dom kultury, biblioteka, dwa sklepy oraz kościół barokowy z matką Boską Ostrobramską. Zespół folklorystyczny Turgielanka, założony w 1991 roku przez ks. Józefa Aszkietowicza wykonuje ludowe pieśni i tańce polskie, litewskie i białoruskie. Odtwarza folklor i tradycje świąteczne. Zespół liczy ponad 50 osób, a występuje w nim nie tylko młodzież, ale także starsze pokolenie śpiewających pań, które poruszają wszystkie struny wrażliwości słuchaczy. Akompaniuje im akordeon, mandolina, łyżki i brzęczalka. Zespół uczestniczy w festiwalach folklorystycznych oraz występuje na zaproszenie różnych miejscowości z Polski. Miał już około 400 występów.

W ubiegłym roku Władysława Szylobryt poprosiła piszącą ten tekst, a znaną jako „poetka z AGH”, o napisanie wiersza o zespole, dedykując zarazem jej pieśń *Śni mi się Polska* w wykonaniu pań z Turgiele. Wiersz został napisany i przedstawiony 25.06.2010 roku w trakcie występu. Poprzedziła go informacja autorki o okolicznościach jego powstania z podkreśleniem, że „sen” jest obustronny.

Jest tęsknotą Polaków mieszkających na Litwie do ojczyzny oraz tęsknotą Polaków z Polski do ponownego odwiedzenia Litwy i rodaków w Turgiele. Oto oryginał wiersza:

Turgiele

*Dedykuję Władysławie Szylobryt,
Kierownikowi Zespołu „Turgielanka”*

Tu były kiedyś knieje i polany.
A dzisiaj niby gospodyni
Mereczanka się wije
wśród łąk powabnych i wonnych
w aptecę natury.
Nie ma tu końca ani początku.
Jest tylko horyzont,
na którym wspiera się zaduma.
Czasem karmin winny zachodu zagładnie do okna.
Czasem deszcz hojny zastuka pytając
gdzie Turgielanka chowa swoje cuda?
Kiedy zaśpiewa piosenki dawne,
lecz młode, i ciepłe, i cudne,
miłością do ludzi tulone,
z litewskiej ziemi słane, z wdziękiem darowane?
Tu niebo błękitu nie skąpi.
A noce czerwcowe białe do poranka,
chłodu rosy nie czują,
gdy dziewczęta wianki plotą
i na wodę rzucają z mostu,
z Świętojańską wróżbą, po prostu.
Płyną te wianki i wieść niosą po świecie,
że panny piękne nie czekają,
lecz tańczą z dziarskimi młodzieńcami
i ze szczęścia śpiewają.
A oko Władysławy czujnie strzeże,
by takty układne były i zawsze świeże.

Aldona Litwiniszyn

Uczestnicy wyprawy

fol. Alicja Sikora

Wiersz został wręczony Władysławie Szylobryt. Zaginął jednak w czasie uroczystego przyjęcia, które tradycyjnie jest organizowane po każdym występie: kieliszek szampa na ze strony gospodarzy, a od gości stodycze dla zespołu oraz agiechowski kufel pełny wsparcia na dofinansowanie działalności artystycznej naszych rodaków z Turgiele. Pani Władysława wręczyła także upominki organizatorowi wycieczek na Litwę, Zbigniewowi Mączyńskiemu oraz autorce wiersza.

Pożytek ze spotkań na Wieńszczyźnie jest obustronny. Wzbogaca on nie tylko członków zespołu folklorystycznego w Turgiele, gdy widzą i czują poparcie oraz aprobatę dla ich działalności od rodaków przyjeżdżających z Polski. Wzbogaca również uczestników wyprawy. Daje nie tylko głębokie wzruszenia estetyczne, ale także refleksję nad charakterem patriotyzmu, który tam

„...znaczy więcej niż w ojczyźnie.
W snach się odzywa i woła po nocach.
Bo miłość do kraju to uczucie tułacze,
które się zna najmocniej z oddali
lub... po stracie.”

fragment wiersza A.L.

Spotkanie z Polakami w Turgiele nie wyczerpało programu wyjazdu. Na Litwie, obok tradycyjnego zwiedzania zabytków Wilna (m.in. Uniwersytetu Wileńskiego) oraz Trok z romantyczną przejażdżką statkiem po jeziorze Galwe, program rozszerzono o Górę Krzyży na Żmudzi – sanktuarium pod gołym niebem składające się z tysięcy krzyży z błagalnymi kartkami; o Kretynę, gdzie w podziemiach kościoła Zwiastowania N.M.P. oglądano groby rodziny hetmana J. K. Chodkiewicza; o Muzeum Bursztynu znajdującego się w pałacu Tyszkiewiczów w Połędzie oraz o litewski port na Bałtyku – Kłajpedę. Tym razem celem była także Estonia i Łotwa. W Estonii – zwiedzano Tallin oraz uniwersyteckie miasto Tartu, a na Łotwie – Rygę, kąpielisko w Jurmali oraz Siguldę, gdzie znajduje się ogromny park narodowy. Łotysze jeżdżą do Siguldy na grób Maji, która nie chciała za męża Polaka (!!!), tak jak Wanda – Niemca.

Wyjazd miał walory nie tylko artystyczne, ale głównie poznawcze. Koncentrowały się one na problematyce litewsko-polskiej: historycznego partnerstwa obu krajów, a także związków kulturowych obu narodów. Towarzyszyła nam zaprzyjaźniona przewodniczka, Krystyna Narkiewicz z Wilna, która przedstawiła profesjonalną wiedzę o Litwie, litewskie legendy dotyczące różnych miejscowości i zdarzeń, a także zaskakująco bogaty zestaw po-

Zespół Turgielanka (fot. Alicja Sikora)

ezji polskiej związanej z Litwą. Było śpiewanie popularnych piosenek polskich, zespołowo i solo. Talentem okazał się tu Roman Staszewski, prezes uczelnianego ZNP. W przerwach tzw. „kawaty” powodowały wybuchy śmiechu, od których bolały mięśnie brzucha. Humor i werwa Krystyny Narkiewicz dodawały energii uczestnikom, utrzymując ich w gotowości intelektualnej oraz w stałej ciekawości „co będzie dalej” – niezbędnych w takiej podróży.

Eskapada trwała od 24 czerwca do świtu 2 lipca 2010. Trasa około 3600 kilometrów była bogata w zwiedzanie, a znakomite regionalne „kuchnie” podtrzymywały siły uczestników. Specyfikę potraw litewskich podaję poniżej na podstawie Kucharki litewskiej Wincenty Zawadzkiej (Wilno 1938).

Kolacja

Świńskie ucho wędzone zamiast z obrusu koronek.
Potrawka z główki cielęcej – marynata klasztorna
z dynią.

Auszpik z wieprzowych nówek – sałata z prałata.
Maciek z wątroby baraniej – paszteciki z mózgu.
Frykas z węgorza na ruszcie – strudel rozciągany po
francusku.

Babki pieprzowe, Marce-Pany portugalskie,
Sakramentka z obertuchem, mnichy z winem,
melon suchy spod poduchy,
kruszon z bluzki i kwas pruski.

A. Litwiniszyn

Kuchnia polska w Turgiele była domowa, oparta o własne gospodarstwa hodowlane i rolne. Zwłaszcza mleko, śmietana i sery były wprost od krówek, które pasły się nieopodal na łąkach, zachowanych w świeżości bez dodatków cywilizacji i spalin. Różne tradycyjne wędliny (w tym kindziuk), konfitury znakomite, chłodniki, bliny i kolduny – palce lizać. A gospodynie pilnowały, żeby wszystkim skosztować.

Pogoda dopisała – słońce paliło. Noce były białe, bo tam, gdzie byliśmy, słońce zachodziło przed lub po północy o tej porze roku. Niektórzy puszczali wianki do płynącej wody z życzeniami znanymi z obyczajowości Nocy Świętojańskiej, a inni wrzucali monety do stojącej wody, aby jeszcze wrócić do urokliwych miejsc. Po co się jedzie na taką wyprawę? Po wiedzę, piękno i zachwyt. Udało się je zdobyć, a przy tym nawiązać sympatyczne znajomości z innymi uczestnikami wyprawy.

✉ Aldona Litwiniszyn

Zespół Turgielanka (fot. Alicja Sikora)

Ewolucje podniebne i mentalne

Tym razem na pasie startowym Muzeum Lotnictwa Polskiego w Czyżynach w Krakowie odbył się czwarty Integracyjny Studencki Piknik Lotniczy. Zabawa jak co roku była odlotowa, a odbyła się 5 lipca 2010.

Mimo, że pogoda tego dnia była od rana nieco kapryśna, około 11.00 – kiedy konferansjer wypowiedział do mikrofonu: „Witam wszystkich serdecznie” – pojawiły się pierwsze promienie słońca, a z każdą minutą było już tylko goręcej (nie tylko w odniesieniu do temperatury powietrza).

Adrenalina znacząco podniosła się wszystkim, gdy pierwsi wyczytani wystąpili ze zgromadzonego tłumu, aby przygotować się do skoku spadochronowego. Główną atrakcją imprezy były właśnie tandemowe skoki spadochronowe osób niepełnosprawnych. Natomiast aktywni uczestnicy Pikniku, uczestniczący w przygotowanych zadaniach mieli szanse na loty turystyczno-krajobrazowe samolotem nad Krakowem.

1, 2, 3 i lecimy!

Po krótkim szkoleniu na ziemi wszystko wydawało się stosunkowo proste: „Podchodzimy do progu samolotu spięci w tandemie, delikatnie musimy się rozhuścić, a potem kierujemy się na skrzydło samolotu i lecimy w dół, musisz wygiąć ciało jak banan i ewentualnie zasłonić nos przed strugami pędzącego powietrza, po jakichś 10 sekundach rozkładam spadochron, zaczynamy krążyć spokojnie nad miastem, a po chwili lądujemy” – tłumaczył mi Paweł Zgierski, tandem pilot, członek sekcji spadochronowej WKS „Wawel”, od lat współpracującej przy realizacji imprezy.

Chociaż pierwsze spojrzenie za burtę lecącego Antonowa AN 2 przyprawia o zawroty głowy, każde następne odczucie jest przyjemne i wyjątkowe. Dynamiczny pęd powietrza, obroty w chmurach i unoszenie się pod niebem. Wszyscy uczestnicy kwitowali te kilka minut w słowami: „Super, fantastyczne, niezapomniane” lub: „Ja chcę dłużej, ja chcę jeszcze raz”. Niewątpliwie aby to zrozumieć, trzeba poczuć na sobie.

Nie samym lataniem żyje człowiek

Zaraz po locie można było twardo stanąć na ziemi, a odwiedzając namioty rozstawione przy Czyżyńskim pasie startowym zapoznać się z możliwościami pomocy i komunikacji z osobami o różnych rodzajach niepełnosprawności. Gościli tam organizacje i firmy pracujące na co dzień na rzecz tych osób (m. in. Biura ds. Osób Niepełnosprawnych krakowskich uczelni, Fundacja Aktywnej Rehabilitacji, firmy Altix oraz Vector). Odwiedzając ich uczestnicy próbowali swoich sił m.in. w mini-kursie języka migowego, pokonywaniu toru przeszkód na wózkach, szermierce na wózkach, wycieczce na handbike'u (rowerze napędzanym dłońmi) oraz innych sportach. Do zobaczenia i wypróbowania na sobie były również ciekawe nowinki techniczne służące wsparciu edukacji i codziennego funkcjonowania niepełnosprawnych.

Na mnie osobiście największe wrażenie zrobiły słuchawki z pętlą indukcyjną dostarczające dźwięk wolny od szumów oraz

prosty klips, który zapięty na kubek sygnalizuje dźwiękiem wlanie wystarczającej ilości wody.

Podczas pikniku można było również bezpłatnie zbadać słuch oraz wziąć udział w minikursie z zakresu pierwszej pomocy przedmedycznej. O przydatności tej ratującej życie umiejętności mówią wszyscy, opanowało ją niewielu, a choć nie jest trudna zdecydowanie warto trenować ją na fantomie, aby mieć pewność, że skutecznie i bezboleśnie potrafi się pomóc człowiekowi. Systematyczne wykonanie zadań przygotowanych na każdym ze stoisk, gwarantowało ukończenie potwierdzonego zaświadczeniem szkolenia pt. „Pierwszy kontakt z osobami niepełnosprawnymi”.

Jak piknik to Piknik

Oprócz dawki wrażeń i praktycznej wiedzy nie zabrakło również czegoś smacznego dla żołądka i ciekawego dla oczu – także tych którzy nie unosili się w powietrze. Poza jedzeniem grillowanej kielbaski i podziwianiem lądujących kolegów można było wybrać się na spacer i zwiedzić znajdujące się nieopodal hangary krakowskiego Muzeum Lotnictwa, a tam czekało całe stado „metalowych królów przestworzy” z różnych okresów. Impreza zakończyła się o 20.00, by to wszystko zobaczyć i we wszystkim wziąć udział nie należało tracić ani chwili, więc na nudę na szczęście nie starczyło czasu.

Organizatorami pikniku były Biura ds. Osób Niepełnosprawnych AGH, PK, UEK, UJ, UP, UPJPII oraz Fundacja Studentów i Absolwentów AGH w Krakowie „Academica”, Referat ds. Problematyki ON Urzędu Miasta Krakowa oraz Muzeum Lotnictwa Polskiego w Czyżynach w Krakowie.

Już dziś zapraszamy za rok!

Relacjonował: Paweł Rozmus
BON AGH

Jubileusz 60-lecia Koła Naukowego Metaloznawców 1950–2010

W dniu 17 czerwca 2010 odbyła się pod patronatem Rektora AGH prof. Antoniego Tajdusia, oraz Dziekana Wydziału Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej dr hab. inż. Mirosława Karbowniczka, prof. AGH, konferencja naukowa pt. „Inżynieria materiałowa wczoraj, dziś i jutro”, poświęcona 60-leciu Koła Naukowego Metaloznawców.

Konferencję zaszczycili swoją obecnością Dziekan Wydziału IMiIP prof. M. Karbowniczek, dwóch prodziekanów prof. Stefan Szczepaniak i dr hab. inż. Andrzej Ciał, prof. AGH, oraz wieloletni Pełnomocnik Rektora ds. Kół Naukowych Pionu Hutniczego dr inż. Jadwiga Orewczyk. Udział wzięli także pracownicy wydziału oraz byli i obecni członkowie KN Metaloznawców. Otwarcia konferencji dokonał dziekan, który podkreślił, jak ważna jest praca studentów w kole naukowym i jakie jest jej znaczenie w aktywnej działalności uczelni i rozwoju naukowym studentów. Wspominał także, jak ważne są badania wykonywane przez studentów, które pozwalają na wszechstronny ich rozwój nie tylko teoretyczny.

Podczas konferencji wygłoszono 9 referatów:

- Historia Koła Naukowego Metaloznawców – student Jarosław Piątek, student Waldemar Radomski,
- Rola fosforu w starożytnym procesie dymarskim – mgr inż. Janusz Stępiński, prof. dr hab. inż. Zbigniew Kędzierski,
- Kamienie milowe historii rozwoju techniki – dr inż. Adam Bunsch,
- Własności połączeń spawanych stali barytycznej z gatunku 7CrMoVTiB10-10 – student Krzysztof Pańcikiewicz,
- Przyczyny powstania niezgodności spawalniczych w złączach spawanych ze stali X6CrNiTi18-10 – student Michał Wańczyk,
- Struktura i własności nowego staliwa barytycznego stosowanego na rozjazdy kolejowe – studentka Sylwia Milc,
- Mikrostruktura i własności powłok typu bariery cieplne stosowanych na komory spalania silników lotniczych – student Grzegorz Galant,
- Najnowsze osiągnięcia mikroskopii elektronowej w badaniach materiałów – cz. I dr inż. Beata Dubiel, cz. II dr inż. Adam Kruk,
- Szkła metaliczne – dr inż. Tomasz Koziół, prof. dr hab. inż. Zbigniew Kędzierski.

Po konferencji naukowej odbyło się w Łazach k. Jerzmanowic, spotkanie integra-

cyjne, podczas którego m. in. na stadionie klubu sportowego LKS Płomień Jerzmanowice rozegrano mecz piłkarski między pracownikami, a studentami. Wieczór upłynął na wspólnej zabawie. Obchody 60-lecia Koła Naukowego Metaloznawców były doskonałą okazją do wielopokoleniowego spotkania.

Początki Koła Naukowego Metaloznawców sięgają 1950 roku, w którym to Stanisław Gorczyca, późniejszy profesor i dhc AGH, założył na Wydziale Hutniczym, w Zakładzie Metalografii i Obróbki Ciepłej Studenckie Koło Naukowe „Metaloznawców”, które działa bez przerwy do dnia dzisiejszego. Kolejnymi opiekunami

foto: Stanisław Małik

koła naukowego byli: Stanisław Gorczyca (1950–1963), Andrzej Korbel (1963–1972), Zbigniew Kędzierski (1972–1976), Jan Pietrzyk (1976–1992), Henryk Adrian (1992–1999), Adam Kruk (1999–2002), Grzegorz Michta (od 2002). W latach 1950–2010 było 26 studentów pełniących funkcję przewodniczącego koła.

Wiele pokoleń młodzieży akademickiej brało udział w pracach koła, gdzie zdobywali swoje pierwsze doświadczenia naukowe. Obecnie praca naukowa członków koła prowadzona jest pod opieką pracowników Katedry Metaloznawstwa i Metalurgii Proszków Wydziału Inżynierii MiIP. Podsumowaniem rocznej działalności koła naukowego jest sesja naukowa, organizowana z okazji Dnia Hutnika. W tegorocznej XLVII sesji naukowej Pionu Hutniczego członkowie koła wygłosili łącznie 33 referaty w dwóch sekcjach tematycznych tj. In-

żynierii Spajania (20 referatów) oraz sekcji Metaloznawstwa i Inżynierii Powierzchni (13 referatów). W jury zasiadli nie tylko pracownicy nauki, ale także przedstawiciele przemysłu: Dariusz Baluch, Marzena Mirek – Lincoln Electric Bester Bielawa, Grzegorz Skotnicki – Energoinstal Katowice, Tadeusz Furmański – Karpacka Spółka Gazownicza, Tadeusz Silezin – Mostostal Kraków, Mirosław Łomozik – Instytut Spawalnictwa w Gliwicach i Andrzej Zborowski – Prezes o/Kraków Polskiego Towarzystwa Spawalniczego, Jan Kusiński, Anna Zielińska-Lipiec – Polskie Towarzystwo Metaloznawcze o/Kraków, Grzegorz Maracha, Dorota Strzezińska – ArcelorMittal Poland, Sebastian Toczek – WSK Rzeszów, Krzysztof Rzeźnik – PZL Mielec. Podczas wręczenia nagród i wyróżnień członkowie jury podkreślili wysoki poziom wygłoszonych referatów.

Koło naukowe organizuje także różnego rodzaju kursy i szkolenia. Przykładem może być certyfikowany kurs spawacza

na poziomie podstawowym umożliwiające studentom otrzymanie uprawnień zgodnych z PN-EN, a więc uznawanych w całej Europie. Praca koła naukowego to także coroczny, zimowy wyjazd naukowo-sportowy oraz liczne wyjazdy do najlepszych polskich przedsiębiorstw, laboratoriów przemysłowych i instytucji naukowych.

Podziękowania

Organizatorzy konferencji serdecznie dziękują Dziekanowi Wydziału IMiIP panu prof. M. Karbowniczki, Kierownikowi Katedry Metaloznawstwa i Metalurgii Proszków panu prof. A. Ciasiovi oraz firmom Labsoft i Lincoln Electric Bester Bielawa za pomoc w zorganizowaniu obchodów 60-lecia Koła Naukowego.

Grzegorz Michta

Orkiestra AGH w Luksemburgu

Luksemburg – jedno z najmniejszych państw Europy i siedziba organów Unii Europejskiej stało się celem kolejnej zagranicznej wyprawy Orkiestry Reprezentacyjnej AGH. Długą drogę na miejsce, autobusem wypakowanym po brzegi instrumentami, bagażami i sprzętem rozpoczęliśmy już w czwartek 8. lipca w nocy, by po 17 godzinach podróży dotrzeć do niewielkiej miejscowości Differdange, około 20km od stolicy, słynącej z hutnictwa i odbywającego się co 2 lata w lipcu festiwalu muzycznego „Diffwinds” organizowanego przez European Campus of Miami University.

Na koncercie inauguracyjnym wystąpiły orkiestry z Luksemburga, Francji, Włoch i Holandii. W sumie w festiwalu brało udział 10 zespołów. W sobotę 10. lipca odbyły się nagrania kilku naszych utworów na wspólną, pamiątkową festiwalową płytę. Tego samego dnia zwiedzaliśmy miasto Luksemburg i poznaliśmy krótką, lecz burzliwą historię tego niewielkiego, ale bardzo dumnego ze swej odrębności państwa, które wielokrotnie przechodziło z rąk do rąk z powodu trudnego położenia pomiędzy silniejszymi mocarstwami.

Pomimo wielkiego upалу i ogromu wrażeń, w programie mieliśmy jeszcze jeden ciekawy punkt – w niedalekim Lasauvage tuż przy granicy francuskiej miała miejsce

foto. Agnieszka Piętczak

impieza towarzysząca „Bluess Express Festiwal” z takimi światowymi gwiazdami jak Tower of Power ze Stanów Zjednoczonych czy Mungo Jerry z Wielkiej Brytanii. Fani piłki nożnej nie przegapili także półfinałowego meczu mistrzostw świata.

W niedzielę zagraliśmy na rynku konkursowy koncert, prezentując głównie utwory z najnowszej płyty. Występowały również orkiestry z Holandii, Włoch oraz z Polski – zaprzyjaźniona Młodzieżowa Orkiestra Dę-

ta z Wręcycy Wielkiej. Byliśmy pod wrażeniem bardzo wysokiego, wyrównanego poziomu wszystkich uczestników. Spotkał się wówczas z nami polski konsul ambasady w Luksemburgu – pani Ewa Sufin, której wręczyliśmy pamiątki związane z naszą uczelnią i orkiestrą.

Na uroczystej gali zakończenia wystuchaliśmy zespołów ze Szwajcarii, Danii, Holandii i składającej się z muzyków z różnych krajów warsztatowej orkiestry festiwalowej. Przyznano nam nagrodę za największą muzykalność, co świętowaliśmy wieczorem na imprezie z udziałem wszystkich uczestników festiwalu i mieszkańców Differdange, połączonej z transmisją finału mundialu (Luksemburczycy, w przeważającej części kibice Holandii, byli zdruzgotani jej przegraną).

W poniedziałek 12. lipca z samego rana po krótkim, ale bardzo intensywnym pobycie, przyszło nam wracać do domu. Kolejny raz mieliśmy możliwość promować Orkiestrę i AGH na międzynarodowym polu, a zdobyte doświadczenia będą niezwykle przydatne w dalszym rozwijaniu naszych umiejętności muzycznych. Świetna atmosfera była okazją do jeszcze lepszej integracji, a wspólnie wspomnienia na długo pozostaną w naszej pamięci. Warto też zaznaczyć, że kilkoro członków ORAGH przezwyciężyło swoją pracę z granicą i przyjechało specjalnie, aby nas wesprzeć w festiwalowych zmaganiach, z Anglii, Belgii i Francji.

Chcielibyśmy serdecznie podziękować organizatorom festiwalu za zaproszenie oraz Rektorowi AGH za wsparcie finansowe.

Szczegóły festiwalu są dostępne na stronie: www.diffwinds.lu

Stowarzyszenie
STUDENCKIE TOWARZYSTWO NAUKOWE
Akademia Górniczo-Hutnicza
im. Stanisława Staszica

ogłaszają:

XII konkurs na najlepszą pracę dyplomową „Diamenty AGH”

pod patronatem Jego Magnificencji Rektora AGH

Konkurs odbywa się w dwóch kategoriach:
najlepsza praca teoretyczna, najlepsza praca aplikacyjna

Uczestnikami Konkursu mogą być studenci AGH, którzy zdali egzamin dyplomowy w regulaminowym terminie.

Prace należy składać do dnia 30 października 2010 roku w sekretariacie Stowarzyszenia.

Wyróżnione w Konkursie prace są prezentowane na specjalnej wystawie w Bibliotece Głównej AGH.

Wręczenie nagród i statuetek „Diamenty AGH” dla zwycięzców Konkursu odbywa się podczas uroczystości inauguracji roku akademickiego.

Informacje dotyczące Konkursu i Regulamin dostępne są na stronie:
<http://www.stn.agh.edu.pl/>

Agata Ibram

Z wiatrem i pod wiatr

Po wielu latach marazmu w temacie żeglarstwa sportowego na naszej uczelni, wreszcie zaczęło się coś dziać. Poczynając od działań AKŻ KYC, a kończąc na zawodach organizowanych przez AZS AGH, które miały miejsce w weekend 11–12 września 2010 roku, pod nazwą „I regaty żeglarskie studentów i pracowników AGH”, i które odbywały się na Jeziorze Żywieckim.

Do regat zgłosiło się 11 załóg, w sumie 34 osoby, w tym 10 kobiet i ta żeglarska ekipa zgromadziła się sobotniego poranka na parking przy miasteczku studenckim, gotowa do wyjazdu nad Jezioro Żywieckie. Podczas drogi na miejsce pogoda nie napawała optymizmem – mżawka przechodząca w deszcz i zupełny brak wiatru. Nie było to jednak w stanie zepsuć dobrego humoru pełnych zapału agniehowskich żeglarzy. Po dotarciu na miejsce i zakwaterowaniu w domkach, rozpoczęliśmy zebraniem na spotkaniu organizacyjnym. Na skutek zupełnego braku wiatru musieliśmy jednak odroczyć start regat na bliżej nieokreśloną godzinę. W ramach podtrzymania sportowej atmosfery i ducha rywalizacji odbył się quiz wiedzy ogólnosportowej z drobnymi upominkami w postaci gadżetów AZS AGH.

Po smacznym obiedzie przestało padać, ale niestety nie zaczęło wiać. Aby aktywnie spędzić weekend, organizatorzy wdrożyli szybki „plan B”, czyli zaprosili uczestników regat na zwiedzanie Muzeum Browarnictwa w Żywcu. Tam za pomocą kapsuły czasu można było przenieść się do czasów powstania beskidzkiego browaru i prześledzić kolejne etapy jego rozwoju oraz poznać podstawy technologii wytwarzania tego trunku. Pod wieczór przestało padać i pierwszy dzień wyjazdu zakończyliśmy grillem z nadziejami na poprawę pogody w dniu następnym.

Niedzielny poranek powitał nas słoneczną pogodą i niestety całkowicie płaską taflą jeziora. Tym razem – na szczęście – pogoda na akwenie dostosowała się do schematu jezior górskich i około godziny jedenaste zaczęło wiać 1–2 w skali Beauforta. Po całodziennej flaucie dnia poprzedniego, podmuchy te wywoływały wiele radości na twarzach uczestników. Sternicy zebrali się na odprawie, wylosowali łodzie do pierwszego wyścigu, po czym wraz załogami ochoczo udali się na przystań otaklować łodzie przed wyjściem na wodę.

Regaty odbywały się systemem przesiadkowym, aby możliwie jak najbardziej wyrównać szanse wszystkim załóg. Po kilkudziesięciu minutach, podczas których zawodnicy zapoznawali się z łódkami i z akwenem, rozstawiona została trasa regat, a pani sędzia Mariola Piszczyk rozpoczęła procedurę startową. Już kilka minut po przekroczeniu linii startu okazało się, że oprócz umiejętności żeglarskich liczyć się także będzie szczęście – czyli to, jakie łódki przypadły danej załodze w losowaniu na poszczególne wyścigi. Zdecydowanym handicapem było wylosowanie najłżejszego w stawce „Seata”, który znajdował się na podium w większości wyścigów.

Po pierwszym wyścigu wygranym przez załogę AZSu prowadzoną przez sternika Andrzeja Opalińskiego nadszedł czas na przesiadki, które przy 11 załogach okazały się wcale nie trywialną operacją. Drugi wyścig rozpoczął się jeszcze w dobrych warunkach do żeglowania, natomiast wraz z upływem czasu wiatr zaczął słabnąć. Doszło do tego, że gdy pierwsza załoga była już przy przedostatniej boi, wiatr zgasł całkowicie i mieliśmy do czynienia z ciekawym widokiem 11 łodzi stojących w miejscu przez około 25 minut. Dobrym okre-

foto: Marek Jarosz

śleniem na tą sytuację było stwierdzenie jednego z zawodników mówiące o tym, że „gałęzie nas wyprzedzają”. W tych jakże trudnych warunkach najlepsza okazała się doświadczona, rodzinna załoga, gdzie jako sternik zgłoszona była Dorota Jeziorowska reprezentująca AKŻ KYC.

Po zakończeniu tego wyścigu organizatorzy zarządzili wyścig na pagajach, który jednak nie odbył się, z uwagi na to, że od północnej strony jeziora nadciągała nowa fala wiatru, na którą zdecydowaliśmy się poczekać. Trzeci wyścig przy sile wiatru ok. 2BF wygrała załoga Katedry Telekomunikacji ze sternikiem Piotrem Romanikiem płynąc na szybkim „Seacie”. Po jego zakończeniu wiadome już było, że regaty uznane zostaną za ważne, natomiast kierowani niedosytem dnia poprzedniego, oraz korzystając z przychylnego wiatru, który preferował lewy hals na starcie, postanowiliśmy rozegrać jeszcze jeden wyścig. W ostatnim biegu zwyciężył doświadczony instruktor żeglarstwa – Wojciech Turek – także bezbłędnie wykorzystując handicap „Seata”.

Zaalarmowani przez WOPR i obsługę portu o możliwości gwałtownej burzy nadciągającej znad zapory organizatorzy postanowili zakończyć regaty po czwartym biegu. Co ciekawe w zawodach nie zgłoszono żadnego protestu, gdyż powszechnie obowiązywała postawa fair-play, a załogi po popełnieniu nielicznych błędów samodzielnie odkręcały kary 360°. Po spłynięciu do portu i sklarowaniu łódek uczestnicy udali się na obiad, a organizatorzy przygotowywać ceremonię ogłoszenia wyników i rozdania nagród. Najedzeni i zadowoleni zawodnicy stawili się około godzi-

foto: Marek Jarosz

fot. Marek Jarosz

ny uczestników. Ta impreza nie odbyłaby się bez pomocy Prorektora ds. Kształcenia Profesora Zbigniewa Kąkole, który dofinansował organizację regat. Dziękujemy także Krakowskiemu Yacht Club'owi za pomoc w organizacji flag i zaplecza sędziowskiego. Już teraz zastanawiamy się, gdzie można by zorganizować „II regaty żeglarskie studentów i pracowników AGH” w 2011 roku. Wydaje się nam, że po tak udanej imprezie sportowej nie powinno zabraknąć chętnych.

Nie są to jednak jedyne działania w celu promocji sportu wśród studentów i pracowników naszej uczelni. W tym roku AZS AGH zorganizowało między innymi:

- Mistrzostwa AGH w narciarstwie alpejskim i snowboardzie,
- Turniej tenisa stołowego studentów i pracowników AGH,
- Turniej tenisa ziemnego pracowników AGH,

ny osiemnastej w biurze zawodów, gdzie ogłoszone zostały wyniki i nastąpiło uhonorowanie zwycięzców regat.

Zwyciężyła załoga reprezentująca wydział GGiIŚ prowadzona przez doświadczonego w regatowym żeglarstwie sternika Tomasza Owerko. Mimo że nie wygrali żadnego z biegów, w każdym z nich znajdowali się na podium, co dało im końcowe zwycięstwo w regatach.

Klasyfikacja regat przedstawiała się następująco:

1. Owerko, Kuras, Ortyl (EAlIE)
2. Gibiec, Grądkowski, Karcz (IMiR)
3. Jeziorowska, Jeziorowski, Caban (GiG)
4. Opaliński, Anioł, Karbowski (IMiP)
5. Romaniak, Zieliński, Wągrowski (EAlIE)
6. Grega, Stolarczyk, Swarzyńska (EAlIE)
7. Turek, Czyrnek, Czyrnek (EAlIE)
8. Wojnarowski, Radecki, Madetko (IMiR)
9. Kawula, Panek, Mech, Jarek (EAlIE)
10. Jarosz, Zyzak, Wójcik (GGiOŚ)
11. Janik, Naruszewicz, Dionizak (FIIS)

zakończył udziału w zawodach bez symbolicznej choćby nagrody. Na zakończenie zawodów zostały jeszcze podziękowania dla obsługi sędziowskiej, za sprawną i sympatyczną obsługę regat oraz pytania o kolejną edycję tej imprezy, najlepiej jeszcze przed kolejnymi wakacjami.

fot. Marek Jarosz

Pierwsze trzy załogi otrzymały statuetki za zajęcie miejsc na podium. Każda z załóg została uhonorowana dyplomem, a nikt nie

Nas, jako organizatorów bardzo cieszę tak udane imprezy sportowe, później zadowolone i podziękowania ze stro-

- Biegowe przygotowanie do sezonu,
- Studencką sportową majówkę AZS
- Turniej siatkówki (plażowej i halowej)
- oraz Puchar rodzinny w sportach wodnych.

O wszystkich tych imprezach – zapowiedziach i późniejszych z nich relacjach – można przeczytać na stronie:

www.azs.agh.edu.pl

Dodatkowo, jeśli ktoś byłby zainteresowany, pod adresem:

azs@agh.edu.pl

można mailowo złożyć zapotrzebowanie na newsletter z informacjami dotyczącymi imprez sportowych i spraw bieżących AZS AGH.

Ze sportowym pozdrowieniem

✉ **Andrzej Opaliński**
Prezes KU AZS AGH

fot. Marek Jarosz

Beani w objęciach Neptuna

czyli Studencki obóz adaptacyjno-integracyjny BEAN 2010 zorganizowany przez Akademicki Klub Żeglarski AGH pod patronatem prorektora ds. kształcenia prof. Zbigniewa Kąkola

Oczy szeroko zamknięte, nerwowo rozbiegane spojrzenie szukające stałego, przyjaznego punktu w przestrzeni, dobijająca niepewność i strach dyszący na karku. To wbrew pozorom nie scena z taniego, gorszej jakości thrillera, ale pierwsze spotkanie z uczelnią według relacji wielu byłych pierw-

nał, gdzie Pełnomocnik Rektora ds. Kół Naukowych, dr inż. Leszek Kurcz w imieniu prorektora prof. Z. Kąkola i własnym, przywitał wszystkich uczestników, dokonał uroczystego otwarcia obozu i oddał przedstawicieli najmłodszych studentów naszej uczelni pod czułe skrzydła i opie-

jęm. W międzyczasie organizatorzy zajęli się gromadzeniem zapasów dla podniebienia, które po dostarczeniu prezentowały się jak opróżniony magazyn jednej z pobliskich hurtowni.

Kolejne dni minęły uczestnikom na przyswajaniu wiedzy z dziedziny żeglugi śródlądowej, obejmującej m.in. umiejętność rozpoznawania wiatru, nazewnictwo lin, żagli, części jachtów, a przede wszystkim stanowiły świetną okazję do tego by poznać nowych, interesujących ludzi i szeroko pojętej integracji. Na naszym obozie nie zabrakło „chodzących indywidualności” – mieliśmy filozofów, metalowców, pasjonatów raggae, harcerzy czy też amatorów stylu kreowanego przez samego pana Jacykova. Jednym słowem, każdy znalazł tutaj kogoś nadającego na tych samych falach.

Podczas siedmio dniowego rejsu jachty przepłynęły m.in. jeziora: Niegocin, Boczne, Jagodne, Szymoneckie, Szymon, Tałtowskie, Tałty, aby wreszcie poprzez Jezioro Mikołajskie dotrzeć do Śniardw.

Pogoda nie rozpieszczała studentów. Silny wiatr który napinał i wypelniał żagle zwiększając prędkość jachtów przynosił jednocześnie ciemne chmury i dość chwiejną pogodę. Niejednokrotnie uciekać trzeba było przed ciemnymi obłokami strażącymi deszczem, które zdawały się pojawiać znikąd. Ten sam wiatr, zwiększył na tyle swoją siłę, iż zatrzymał wyprawę na jeden dzień w mikołajskim porcie, zmuszając jej uczestników do spędzenia doby w warunkach wywołujących u niektórych objawy choroby morskiej.

Jednodniowy przystanek został jednak sprytnie wykorzystany na uroczystość ochrzczenia nowych żeglarzy. To, co zapewne nowicuszom na długo zapisze się na kartach pamięci to „przepyszna” zupa, która przeszła do historii pod wdzięczną nazwą „Zemsty Kierownika” (przepis wg specjalnej receptury Wojtka, opierają-

foto. Gabriela Praszek

szoroczniaków. No dobra, nie dramatyzujemy. Nikt nas przecież nie torturował, a wydzielone korytarze raczej nie przypominają szesnastowiecznych lochów, pomimo tego AGH wychodząc naprzeciw świeżo upieczonym studentom zorganizowała obóz adaptacyjno-integracyjny BEAN 2010.

Kilkudziesięciu młodych uczestników, mniej lub bardziej czysta woda, wieczorne, huczące ogniska, klimatyczna muzyka i śpiew wprost z głębi układu oddechowego wraz z niepowtarzalną atmosferą zabawy, to chyba połączenie, które najlepiej oddaje to co działo się od 5 do 12 września na terenie Wielkich Jezior Mazurskich z udziałem studentów AGH.

Obóz odbył się nie po raz pierwszy, a zdobyte w poprzednich latach doświadczenie organizatorów – tu wymienić należy kierownika Akademickiego Klubu Żeglarskiego (to właśnie AKŻ był głównym organizatorem rejsu), studentów Wojciecha Sajdaka oraz Komandora Macieja Dorociaka – pozwoliło na udoskonalenie koordynacji i warunków wyprawy. Inicjatywa została zrealizowana dzięki wsparciu Prorektora ds. Kształcenia AGH prof. Zbigniewa Kąkola, co sprawiło, że elitarny sport stał się dostępny dla posiadaczy studenckiego portfela.

Wyprawa rozpoczęła się w Pięknej Górze – porcie, z którego rejs się rozpoczy-

nę organizatorów i sterników. Następnie zgromadzonych czekało spotkanie z regionalnym historykiem Janem Sektą, który przedstawił krótką historię regionu mazurskiego, a komandor rejsu przeprowadził szkolenie z podstawowych zasad bezpieczeństwa panujących nad wodą oraz kompendium etykiety żeglarskiej. Po części oficjalnej nadszedł czas, aby podzieleni na załogi i wyposażeni w okolicznościowe, pomarańczowe koszulki, studenci pierwszego roku, zapoznali się ze sobą nawza-

foto. Gabriela Praszek

fol. ZS

cy się na zupce chińskiej z makaronem na bazie kawy i koli z tajnymi przyprawami „do smaku”).

Oprócz kulinarnych popisów kierownika, młodzi żeglarze musieli także prze-trwać tor przeszkód, poganiające pagaje zlokalizowane w bezlitosnych rękach sterników, a także słabo wydepilowane kolano żony Neptuna i gniewne spojrzenie samego władcy oceanów, mójż i kałuż śródlądowych, reprezentowanego fantastycznie przez pana redaktora Zbigniewa Sulimę, który okazał się także wielkim miłośnikiem żeglarstwa i świetnym kapitanem jednego z beanowych jachtów.

Wahania pogody to nie jedyne utrudnienia z jakimi musiały zmierzyć się zespoły. Nie do rzadkości należały nieplanowane przystanki w szuwarach, bądź na mieliżnach. Nie obyło się także bez mniej lub bardziej poważnych usterek, jak np. awaria silnika, brak paliwa czy zerwany fał pletwy sterowej (urywanie się fałów pletwy sterowej stanowiło piętę achillesową wyzarteterowanych jachtów – przyp. red.). Na szczęście obyło się bez większych kłopotów, a konieczność radzenia sobie z przeróżnej maści problemami tylko pomagała budować więzi pomiędzy załogantami i załogami jachtów.

Zaznaczyć trzeba, że wszystkie kaprysy pogody, usterek jachtów, humory Neptuna i inne nieprzychylnie działania sił wyższych były rekompensowane wieczorami, kiedy to zupełnie swobodnie i bezstresowo można było odreagować wydarzenia całego dnia przy trzaskającym ognisku, rozstrojonych gitarach i wspólnym śpiewie szant. Nie jedno gardło zdarło się na wieczornych koncertach, które nawet zyskały uznanie niektórych portowych sąsiadów przyłączających się do wspólnej zabawy.

Innym przykładem rozślawienia imienia naszej uczelni był „pociąg” 8-jachtowy, który wzbudził sensację na tafli Jeziora

Niegocin objawiającą się w nieustannych flesztach aparatów dobiegających z sąsiednich jachtów i okrzykach uznania dla naszej ekipy. Z kolei z naszych pokładów w dal wędrowały okrzyki „Tak się bawi, tak się bawi AGH!”, no bo przecież tak właśnie się bawi :).

Na żeglarskim obozie nie mogło też rzecz jasna zabraknąć regat, które odbyły się dnia siódmego. Załogą która okazała się być najlepsza w tej konkurencji była załoga Krzysztofa Pastuszki, studenta 3 roku WEiP. Warto zauważyć, że jachtem podczas regat mogli sterować tylko członkowie załogi, a sternicy mogli jedynie obserwować sytuację i dawać swoje cenne wskazówki.

Nie zabrakło też rywalizacji na innych płaszczyznach. Załogi mogły ubiegać się o prymat w konkursach na m.in. najlepszą szantową zwrotkę, najlepszą załogową banderę, czy najlepszy dziennik pokładowy.

Rozstrzygnięcie konkursów nastąpiło w ostatni wieczór. Był to wieczór pożegnań, wręczania nagród, wspólnej zabawy, uwieczniania cudownych momentów na kartach pamięci aparatów cyfrowych, a przede wszystkim na twardych dyskach zlokalizowanych gdzieś w najskrytszych zakamarkach głów uczestników wyprawy.

Wśród wielu dni wzajemnego poznawania się, nie zabrakło również praktycznych informacji dla najmłodszych studentów AGH dotyczących działających przy uczelni Organizacji Studenckich, Samorządu Studenckiego, no i oczywiście najważniejszych po Bogu na uczelni... paniach z dziekanatu.

W ilu żołądkach zatrzepotały skrzydłami motyle w ciągu tych kilku dni? Ilu młodych ludzi zapalało miłością do wiatru w żaglach? Ilu potencjalnych wrogów ujawniło się na pokładach jachtów? Ile wreszcie w ciągu tych kilku dni nawiązało się przyjaźni na tydzień, rok, 5 lat, czy może całe życie?

Tego jeszcze dzisiaj nie wiemy. Jedno jest pewne. Nasza tegoroczna mazurska przygoda dobiegła końca, ale nie zapomnijmy, że za rok kolejna rekrutacja, kolejni świeżo upieczeni studenci, a wraz z nimi być może kolejna wyprawa...

Ahoj!

✉ Magdalena Kurek

fol. Marek Cieślinski

foto. Marek Cieślński

foto. Marek Cieślński

foto. Gabriela Ptaszek

foto. Marek Cieślński

foto. Marek Cieślński

fot. ZS

fot. Marek Cieślirski

fot. Marek Cieślirski

fot. Gabriela Ptaszek

fot. ZS

